

СІЧОВИЙ КЛИЧ

SITEN CALL

УСЕ ДЛЯ УКРАЇНИ
А УКРАЇНА ПОНАД УСЕ!

Ukrainian-American Monthly

Орган Організації Чорноморської Січі в Америці

LOYALTY TO AMERICA
DEVOTION TO UKRAINE!

Vol. II.

New York, N. Y., January, 1937

No. 1.

ПОСТАНОВИ ЗІЗДУ ГЕНЕРАЛЬНОЇ РАДИ О. Ч. С.

НАРАДИ ТЯГНУЛИСЬ ТРИ ДНІ

Звіти з діяльності за останній рік далеко обширніші за попередні роки. Вибрано нову Головну Команду й прийнято ряд резолюцій.

Перший день у п'ятницю дня 25. грудня 1936 р. усі делегати й Старшини нашої організації зібрались у січовий домівок 1. Сотні в Нью-Йорку в Українським Народнім Домі при 217-219 Іст 6. вулиці, біля 5. год. попол. Тоді поінформовано всіх делегатів про хід нарад Генеральної Ради й розприміщено позамісцевих у членів 1. Сотні. Серед вільної гутірки обмінювались усі ріжними думками та заввагами. Делегати явилися досить численно в числі до двадцять, що приїхали з подальших місцевостей таких, як Клівленд, О., Пітсбург, Гленвуд, Ренкін, Ембридж — Па. Усі разом тогож вечора відвідали висвітлення першого українського звукового фільму "Наталка Полтавка", що його висвітлювала фільмова корпорація артиста Василя Авраменка.

Слідуючого дня п. Д. Білецький, як Головний Командант отворив Зізд. Зараз послідували всі звіти, що були далеко обширніші цього року в порівнянні з попередніми роками. Бачимо з звітів, що мимо страшних перешкод, організація живе, розвивається і робить свою національну роботу, хоч можливо без великого крику й гуку, як звикли другі. Зо всего можна завважити, що у всіх Сотнях є одна думка, одна згідливість і постава, що до вирінаючих ріжних міжорганізаційних справ. Замітне також те, що накази Головної Команди були по можності виконані, що помогло нам улежшати спільне ділання чи поставу на всі затії на нашу організацію. Головна Команда, як і усі Окружні й Сотенні Команди, одержали признання за свою працю і довіря прийвних делегатів.

По дуже докладній і займаючій дискусії, приступлено до вибору нової Головної Команди. Найперше вибрано Головного Команданта, якого становище заняв на цей рік п. Максим Іванів, старший десятник Укра-

APPEAL TO OUR AMERICAN BORN UKRAINIANS

This issue contains synopsis of matters discussed at the recent convention of our Organization, which set out the attitude and the policies formulated by those connected with our organization who, for many years have had ample opportunity to study the trend of our affairs in America, and so are competent to pass their mature judgment upon them, not being motivated by any desire for personal gain or glory.

In other columns of this issue, and in preceding issues, can be found a rather sharp-pointed criticism of the methods and policies employed by some of those responsible for the shaping of the course of our activities or inactivities. There are some of our publications who shun controversial questions. Ours is not that kind of publication! We believe in being militant, insofar as militancy promotes life and progress. We believe that the arrogance-inspired theories of some of our antiquated leaders can stand a bit of debunking periodically. Our opponents are also very militant, but their chief interest lies in the safeguarding of their jobs. They will tell you that they are always right on every question, and that those who disagree with them, as we often do, are merely trying to break up our otherwise harmonious social order.

Do not be deceived by such assertions! Our purpose is to bring out the unsavory matters to the light of public opinion, and you are that public! There is always more to these controversies than appears on surface. Our appeal is: READ AND REFLECT ON WHAT WE HAVE TO SAY. Read also our other Ukrainian publications. Join our Ukrainian organizations, listen to the speeches of our leaders, ask questions—BUT JUDGE FOR YOURSELF!

їнської Галицької Армії, та дванадцять дальших Старшин до Головної Команди, яким функції має визначити сам Головний Командант. Вибір п. М. Іваніва був односторонній і прийнятий великим одушевленням Старшин.

Кілька комісій, про що буде мова докладно в наступному числі нашого органу, випрацювали гарні й докладні пляни праці й діяльності на бїжучий рік. Також прийнято резолюцію-відповідь для всіх напасників так званих "американських теж націоналістів", що "працюють для ідеї" за гроші, а також виготовлено відповідь до Проводу Українських Націоналістів, яку маєтсья заслати до краю. Над усіми нападами на нашу організацію перейдено до днєвного порядку, як над справами, що позбавлені усяких найменших аргументів і даних.

Пізно вечером була спільна гостина для делегатів і гостей, де при перекусці висказано багато думок, що до спільної праці на американському ґрунті зо всіми українськими організаціями, як що їх діяльність не

протриває одній всеукраїнській ідеї Більної Соборної Української Держави.

У неділю Січовики в односторіж явилися на панакхиді за Данилишина й Біласа, що була відправлена в греко-католицькій і православній українських церквах, при численній участі нашого свідомого громадянства. Переведено збірку на політичних язнів під обома церквами. За це належить щира подяка урядам і отцям наших церков.

По обіді слїдували дальші наради й реферати ідеологічні, організаційні, діяльності й преси. Обговорено наше становище у націоналістичному русі; де мусимо стояти на сторожі чистоти думки й ділання, та дальше рішено посилювати й пропагувати визвольну боротьбу. Обширно пройдено всі тонкості ідеології українського націоналізму, що як ідея, яку визнаємо, не може бути нам ані заперечена ані відібрана "патентованими" також націоналістами". Оброблено плян дальшої діяльності й шляху в Америці. Докладно проаналізовано працю на-

ДЕЛЕГАТИ ЯВИЛИСЬ ЧИСЛЕННО

Ідеологічні й організаційні реферати й уставилення дальшої діяльності. Прихильність і признання для Січового Клича, незалежної преси.

шого органу Січового Клича, якого рамці рішено поширити для цілости нашого громадянства, як вільної трибуни в національному житті й справах, що вирінають на американському й рідному ґрунті. Схвалено дотеперішню поцтаву та сміливість висловлювання вільної думки. Зо бігом часу старатись, щоб Січовий Клич став виходити частіше, а то й у збільшеному обемі. Спеціальну увагу звернено на англійську частину, яка є редагована тут рідженими силами, а яка виявлялась у своїй праці й підході до справи, дуже тактовно. Ця частина нашого органу є опрацьована найкраще зо всіх наших американських видаць по англійськи, що крім кількя перекладів не дають нічого свого власного, а є під чиймись згорі спрепарованими нормами. Киново клич: Січовий Клич для українців в Америці! Січовий Клич незалежно від ніякої сторони пресою! Січовий Клич має стати нашою всеукраїнською національною читанкою в Америці! Зо тими постановами, як бачите шановні читачі, починаємо видавати вже нинішнє число, яке віддаємо в цілости у ваші руки.

Третій день зізду закінчено академією в честь смерти наших героїв Д. Данилишина й В. Біласа, що пройшла успішно. Всі точки так хорові під управою п. проф. Г. Палажія, як і деклямації й промови, виїшли добре. Замітне було тільки те, що наші славні гуря патріоти й "також націоналісти" не були на святі, хоч так часто викрикують про смерть тих героїв і в імя яких збирають гроші. Видко, як їм на серці пошана для синів України, що в жертву принесли для всі себе в цілости.

Так пройшов триднівний зізд Генеральної Ради, що посунав нас ще один певний крок вперед. Про докладні звідомлення буде згадка у дальших числах.

З НОВИМ РОКОМ

бажаємо

ПЕРЕДПЛАДНИКАМ, ЧИТАЧАМ СІЧОВОГО КЛИЧА
І УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
доброго здоров'я й успіху в праці для
поневоленої Батьківщини

Редакційна Колегія й Адміністрація Січового Клича

З НОВИМ РОКОМ

бажаємо

УСІМ ЧЛЕНАМ ОРГАНІЗАЦІЇ ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ,
ВСІМ УКРАЇНСЬКИМ НАЦІОНАЛЬНИМ ТОВАРИСТВАМ
І ШІЛІ УКРАЇНСЬКИХ НАШІХ
Національної Сили й Єдності

Головна Команда Організації Чорноморської Січі

Зовнішні і Внутрішні Події в Німеччині

(ВФ) В Європі уконститутовуються сили політичних союзів, а в союзі беруть ті нації переодве місце, що потраплять Європі блиснути величчю нового ладу, що вмітуть згармонізовано злучити ідею нації з ідеєю нового європейського ладу, той хто потрапить надати форму хвилюючій Європі. Тут вибиваються — рух фашистський та гітлерівський. Вони зробили для Європи те, що вказали шлях внутрішнього оновлення, що сильна внутрішня національна споєність витворить нові ідеї, лиш національне буйне та широке життя підносить шалтворення нації та одиниці, а не безоглядне злиття одиниць, безвідповідальне шукання соціальної наживи, що апотеозує маси, а історію творить не формулючі її на основах квалітативних вартостей одиниць та націй, лише схліблюючи низовий чорні. Отже гітлеризм та фашизм то внутрішні переорганізації малих поневоєних націй (вибач — великої української) кидують вогтем недовір'я Версаєві та нові концепції нової будучини Європи.

Під тисненням Франції, під формально — правно насильницьким замкненням Світової Війни витворилася в Німеччині нова політичнодоухова сила гітлеризму. Німеччина занегувала всю систему поділу Антанти — Франції, зі всіми її наслідками. Вже після війни творяться зародки нової, прямої експанзивної Німеччини. Ряди ці скромні, бо з огляду чисто психічного не можна вимагати, щоб під вражінням недавніх гуків та загонів ран творилися кадри нового піднесення нації проти ворога, що згноїв їх стремління та замінив їх пониженням замість тріумфу.

Та сила гітлеризму росте. З невеликих рядів внутрішньої жертвенної горстки для акції Великої Третьої Німеччини родиться рух, що зведе боротьбу за десятиліття з усіма язами німецької нації, з наростаючим ворогом більшовизмом, що витворив отупіння серед мас безробітних, з химерними забаганками сплати довгів побідоносії Франції, з переконанням, що Німечна була безпосереднім винуватком війни та що гріх цей мусить відплатити цілі покоління платачи довгів та крити свої бажання реванжу в 100.000 армії. — Та всі ці постулати були лише моментальним упокоренням Німеччини, були бажанням Франції пімстити цей історичний акт, коли Вільгельм III. з Бісмарком робили напади тріумфу в Версаю.

Та практично-волева Німеччина вміла застрашити формально криляну Францію та ентузіастичному Версаєві відповісти крицевими шеломами штагельму та розфантазованими ідеями Великості Німеччини — кадрами гітлеризму.

Внутрішня політика Гітлера — виплекання чистих нац. інстиктів підбоду, цебто регенерація внутрішня в найменших клітинах національного організму, де бракувало допливу національної крові там він очищував з енергією та відвагою правдивого оператора, що взяв на себе відповідальність за життя великодержавного народу. Внутрі передав він узод соціального питання

не абстрактно-програмовими перекопуваннями комуністів, лиш барикадами та революєрами проганяв московсько-жидівських агітаторів, що хотіли підпаловати Німеччину, думаючи, що це деревляна буда, а це бетонно-залізний будинок зі своїми суспільними коморами. Де в московській імперії все сконструюване механічно, де масова етика довела до того, що одну цеголку витягнеш то весь будинок суспільний валиться. Де ріст суспільний відбувався кризь острах, кризь тиснення, яке пізніше викликало сваволодя для сваволі, бунт для бунту, граблення для граблення. Де суспільність не живе цілим еством справами держави, не виділює скоро та достосовано до хвилі відповідного проводу, там появляються лиш екстремісти, що зі злоби роблять експерименти з браку якогонебудь елементарного вияву революції в цілі задоволення мас. На інших принципах зробити той революції не можуть, бо суспільність лежала покомтом, а царі лиш споглядали на "благоденствующий люд".

Європейських структурах суспільності бачить доплив національної енергії між мозком — елітою, а членами нації. Циркуляція ця має дивну для москаля таємницю. Вона видає зі себе новий ряд провідників, бо вихована на етиці самопоручиності, відповідальності та на етиці індивідуального квалітету, і тому є вона здібна ставити чоло небезпеці. В Німеччині прийшло до расового аудару. Російський деструктивізм та його нахабність відбилися об німецьку психіку конструктивізму, національної системи волі й суспільного чину. Такий самий відпід дала колись відпорна Німеччина копулційно відруховій Москві на полях мазурських у Світової Війни, коли то великий ентузіазм московського патріотизму перемінявся у ленинську постройку з формалістично казаним характером. Більшовизм — це остання горячка Москви, горячка національно — московська, що своєю неупорядкованою політикою довела до політичної протиросійської мобілізації, а внутрі викликала своєю екстремною національною політикою національні рухи, як український, грузинський, і п. Нахабність їх викликала японсько-китайську війну. Вона вдає тепер міну каючого дворянина та хоче все те відкидати, що наробила її розгониста натура. Вона політично тепер на роздоріжжі й робить союзи з тими, що в горячі та стратили політичну рівновагу. Що не буде при сих комбінаціях великої сили, це ми відчуваємо, як не було великої користі Німеччині з слов'янського колюса у Світової Війни. Комбінації ті є сліпі, та стратили свої великі ідеї свого заложення. Суспільність розбита соціально в Росії бачить, що вона не є такою окремою силою світа як це говорилось в промовах та на зібдах, що проти того буржуа експлуатора, проти якого недавно цкували комуністичні провідники маси, тепер робиться з ними союз і то з найближчими, які після програми світової революції повинні перейти під владу трудящих. Комбінації з буржуазією

та пактами неагресії — бліднуть червоні ідоли, вузькою стає московська агресивність. Стає на платформі імперіалістично — московську й автоматично або ліквідуються її буші впливи в країнах Німеччини чи деінде.

Заломлюються отже системи старих переможців, ідеї широкої експансії світа, ідеї загарбання "двух мурж", ідея стати банкіром Європи та тишитися з гегемонії. Така ідея панувала лиш хвилино у Франції, а тепер мусить готувати армію на оборону свого стану посідання та шукати союзників у тих, що надужили точок Вільсона на Сході Європи.

На їх місце приходять нові ідеї та зорганізовані національні енергії, що хочуть з задущого й сварливого ярмарку європейського та поденерованої атмосфери страху — створити просвіжений воздух нового життя, деб засади високолетні самоозначення народів не лиш видітали з золотоустих уст Бріана, та губилися в акустичних залах Ліги Народів, лиш щоб запрагали людей до переводження їх в життя. Гітлеризм і більшовизм, як бачимо — це сили по структурі та по своїм зовнішнім положенні в пол. комбінаціях з ворогами Німеччини — зовсім собі протилежні.

Як видобуває Гітлер сили суспільні робітничих класів із гирла комунізму і зпід утиску демо-ліберального капіталізму в добі свого найвищого розвіту, пристосувавши всі засоби фабричної техніки, — зробив з капіталістичної групи горстку самовільно ділаючих людей, які стратили почуття суспільної відповідальності. Божевільний люкеус, що зріс на тлі епохи того століття, століття, що змеханізувало життя капіталіста й робітника. Капіталіст упринемное собі життя не їзав своїх широко розгалужених потреб, лиш з хоробливих примх, які не підносять його стан життя, а мортифікують. Робітник знову — став істотою, нераз контрастово, безпритулною. Отже ті незрівноважені бажання капіталіста, його вузько-еготистичну душу, без розмаїлля, без оглядів на формовання життя низів — треба зреформувати поставити під суспільну норму. Норми ця дальше має зберігати сили ініціативи економічної, дух підприємства та ризика, лиш еліта економічна мусить переняти ідею відповідальності на себе та заховати почуття збереження суспільного життя.

Отже ходить тут не про нищення капіталізму як системи та ідеї, лиш певне скоординовання та ближше суспільний нахил людей ділаючих у цій системі. Капіталізм треба розуміти як об'яв цивілізаційний. Він є формою матеріального життя людства. На вияв цього зовнішнього життя, на стил впливають бажання, смак, дух стремління та підбоду економічного — капіталізм носить на собі дух епохи, його культури. В габінетах реалізують над винаходами, реалізація переходить в руки практиків, тут підприємці піднесені духом лішого життя реалізують твори габінету. В тім процесі беруть участь більші і менші умі. Більші практичної теорії (прир. науки) та умі втілення, безпосереднього життя техніки. І як колись цій цій мозок даного періоду за-

п'ягався з інженерами й техніками над уліпшенням життя то повинен тепер, коли є оточений здобутками техніки, зробити рівно спірно — зріжничкованим консентом усіх верств. Отже гітлеризм перепроваджує засади національної економіки капіталізму якнайкращіше. Все, що робиться, робити повинно під знаком національної користі. Всюди застосовано засаду расизму, викидається жидів, як елемент податний на демо-лібералізм та еготистичнозамкнений у своїх цілях, ясніше — жидівських, видальється їх із заведень. А що під маскою сімистів ховаються не раз пейсаті комуністи, отже зрозумілий є клич: "Юден гераве!"

ЧАСОПИС, ЩО ВАРТО З НИМ ПОЗНАЙОМИТИСЯ НАШОМУ ЖІНОЦТВУ.

Найповажнішим українським жіночим часописом є без сумніву Жіноча Доля. Наше жіноцтво на еміграції моглоб багато доброго сказати про впливи цього часопису на українське життя поза межами Рідного Краю. Слід замітити тільки те, що за двадцять років існування редакції Жіночої Долі згуртувала біля себе найповажніші сили літератури й фахові. Для орієнтації нашого жіноцтва подаємо нарис статей Жіночої Доли на 1937 рік.

Статті на теми громадянсько-національного виховання українського жіноцтва.

Повість нагородженої авторки Ірини Вільде, "Вікна на розтін".

Описи казочних канарійських островів і майдери, пера ред. О. Кислевської.

Рубрику "Шлях до шастя в домі".

Плани праці по жіночих організаціях і методи організації праці пера Олени Кислевської.

Перші згадки про всі літературні новості пера українських письменниць.

Постійна сторінка Зо Славянського Світу, під ред. М. Омельченкової.

Новинки з політичного українського життя.

При тій самій редакції виходить ще й часопис для сільських господарів Жіноча Воля і журнал для молоді, під ред. Ірини Вільде "Світ молоді". Адреса всіх трох часописів: Zinocza Dola, Kolomyja Zamkowa 37 Poland, Europe

Ціна 2 долари річно сама Жіноча Доля. З одним і другим часописом 2 дол. і 50 ц. Всі три разом 3 дол.

Передплачують Ж. Волю для кривних у Рідному Краю. За 1 долара, висилає редакція 3 егземпляри на вказані адреси цілий рік.

ГІТЛЕР РОБИТЬ "РУХ"

Навчавши кілька союзів для спільного ділання, Гітлер рішився виступити на світову політичну арену отверто й ясно. Маючи за собою сильну Італію, шле свої війська на поміч еспанським націоналістам без найменшого страху. Як базу для своїх операцій вибрав еспанське Мароко, що є в руках повстанців. Цим затривожена Франція, щоб він не захотів на стало там залишитись і мати добрий випад на Французьке Мароко, що й так не дуже прихильне пануванню Франції. Англія залаякана загрозою Гітлєра, хоче заблокувати всякий доступ до Еспанії.

З Діяльності Сотень О.Ч.С.

ПРЕСФОНД СІЧОВОГО КЛИЧА.

На прийняттю делегатів Генеральної Ради зложили свої жертви на пресовий фонд Січового Клича: по \$1.00 Н. Петришин, В. Гаєвий, В. Волошин, Іван Ліщовський, Ст. Бучацький, А. Бусовський, В. Жуковський, Стефан Нахай, П. Телішевський, Н. Слободзан, І. Набережний, І. К. Лобур, П. Кудла М. Родик, Ст. Фік, Е. Драгінда, Г. Марчак, С. Павлик, Райнгардт, М. Бойчук, П. Тибор, М. Іванів, М. Сітницький, Е. Піддубчишин \$1.01; Кушляк 50 ц. В. Дроботій 45 ц.; по 25 ц. Т. Копка, Гарматюк, Н. Н.

Разом \$25.71, які передано до Адміністрації Січового Клича.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД

Бабилюн, Н. Г.: Панна Петровська 25 центів.

Ембридж, Па.: Мих. Венковський 5.00.

18. Сотня О. Ч. С. в Ренкін, Па. 5.00.

1. Сотня О. Ч. С. по 1.00 Н. Симошин, С. Павлик, М. М., Ст. Яків; по 2.00 С. Фік, О. Ратушка.

2. Сотня О. Ч. С. в Джерзі Сіті, Н. Дж. Ева Піддубчишин 1.00.

14. Сотня О. Ч. С. в Бейон, Н. Дж. М. Білік 3.00.

Всім жертводавцям щира подяка.

ДО ДАЛЬШОЇ ПРАЦІ.

Вступаємо на дальший шлях тої самої праці, що ми її зачали. Серед обставин і атак тих людей, що їм наша організація не милою стала, ми видержали всі атаки та що більше, з подвійною силою і успіхом відбили всі напади закулісних ніби націоналістів.

Це є доказом січової сили та зрозуміння широким мас українського громадянства за ким правда, а за ким тільки пустомельство.

На дальше заповідаємо, що не буде в нас зневіри або духовного заломання, що дальше будемо працювати так як наказує нам наш обов'язок супроти Організації Чорноморської Січі, що існує вже 12 років, і також тому, що так треба нашою організаційною рухові української еміграції, бо цього бажають читачі нашої газети.

Ми запевняємо всіх читачів, що видержимо і слідує рік видавництва незалежної преси.

АДМІНІСТРАЦІЯ
СІЧОВОГО КЛИЧА

1. СОТНЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ В НЬО ЙОРКУ.

Доброго Успіху Січовим Кличеві на 1937 рік бажаємо всі:

Керничний, Д. Скоцко, О. Кушляк, Маріяка Ремінник, С. Павлик, Ольга Гірчиця, Анастасія Нахай, Катруся Чуба, Юстина Малик, Маруся Чупрун, Д. Чорнюк, Юлія Чорнюк, Н. Марків, П. Тибор, Марія Кравчук, С. Гурний, Катерина Стельмах, Александра Драган, Мих. Маліцький, П. Наконечний, Н. Перчишин, П. Мудрий, Мих. Першин, І. Нахай, М. Бойчук, М. Іванів, М. Сітницький, Маріяка Фік, С. Фік, С. Бучацький, Н. Лебедь, П. Волощак, М. Жуковська, С. Якимів, М. Коваль, Ст. Яворський, Іван Перчишин, В. Когут, Ілія Сойка, Ольга Ратушка, Н. Симошин, адв. М. Радик, Н. Н., Н. Крілина, С. Гарматюк

2. СОТНЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ В ДЖЕРЗІ СІТІ Н. ДЖ.

Зелаємо доброго успіху в слідуєчому році існування Січового Клича. М. Петришин, Марія Петришин, Петро Лахощий, Катерина Коцинаш, Юлія Феленчак, Матвій Бараган, Василь Жуковський, Ева Піддубчишин, Василь Гаєвий, Василь Журавецький, Іван Микитка, Соня Микитка, Марія Томчук, Марія Салюк, Іван Коцюба, Соня Полішук.

НА ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

Під гр.-кат. церквою Св. Юра на 7. вулиці зібрано з розпродажі відзначок 12.11, під православною церквою св. Володимира на 14. вулиці 4.95. Разом 17.06. Гроші передано до Головної Команди О. Ч. С. на повище згадану ціль.

ПОБАЖАННЯ

Дня 1. січня 1937 р. побачила світ ще одна українка, її батьками є Теодор і Катерина Стельмах, що є членами 1. Сотні О. Ч. С. З тої нагоди бажаємо новонародженій щастя, здоров'я і всего добра в цілім житті, а батькам потіхи й успіху у виштованні так як собі самі лиш бажають і на добро нашого народу.

Члени 1. Сотні О. Ч. С.

Пишіть до Січового Клича, що роблять у вашій місцевості, щоб загал був добре інформований про наш рух в Америці.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВОЄННИХ ВДІВ І СІРИТ ПО ПОЛЯГЛИХ ЧЛЕНАХ У. Г. А.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОГО ФОНДУ ВОЄННИХ ВДОВИЦЬ І СІРИТ у Львові від ряду літ займається уділюванням підмог воєнним вдовам та помагає в науці сиротам поляглих стрільців Української Армії. Одначе дотеперішня поміч показується тепер невистарчаючою, бо старенькі вже родичі та знищені працею й горюванням вдови потребують хощи невеликої, зате постійної допомоги. І тому Управа Т-ва рішила доложити всіх старень, щоб наладнати виплачування постійних підмог найбільш потребуючим вдовам тимбільш, що така поміч їм вповні належить за їх велику жертву, зложену в часі найтарячішої потреби Батьківщини. Окрім цього Управа допомагає достоянню вже сиротам заступити їм поляглих в обороні чести нашого Народу рідних батьків та виховати на свідомих українців і корисних громадян Нації.

У біжучому році з таких підмог користали: сирота Петришин Мирослав, Львів, студ. унів. — 50 зол. місячно; Сирітський Захист, Косів, за трьох сиріт — 40 зол.; сирота Лазорко Павло, Львів, фризир — 30 зол.; сирота Гуманюк Іванна, Львів, учен. гімн. С. С. Василянко — 20 зол.; Калиняк Волод., сирота, Львів, учен. гімн. С. С. Василянко 20 зол.; Криско Степан, сирота, Перемишль, учень гімн. — 10 зол.

Крім цих сиріт стараються про підмоги інші, неприйняті ще на науку. На місячні підмоги-ренти вдова Т-во бодай 1.500 зол. місячно.

Фонд Т-ва складається виключно з членських вкладок та добровільних жертв нашого громадянства. Ці доходи є невистарчаючими на допомогову акцію, а дохід із жертв є нестійкий і залежить від того, чи дістається дозвіл на прилюдну збірку й то раз у році. Постійні згори означені видатки Т-ва вимагають постійний та певних кругів українського громадянства.

Управа, рішаючись на виплату постійних підмог, бере на себе великий та тяжкий обов'язок, який зможе виконати тільки при активній допомозі цілого громадянства. Ці завдання є такі величні й konieczні, що Управа ні трохи не сумнівається про те, що все громадянство поспішить їй з поміччю у виконанні цього благородного діла.

Помогти вдовам і сиротам по поляглих членах У. Г. А. це наш спільний та святий обов'язок, від котрого ніхто не повинен відмовитись!! Воєнні вдови й сироти мусять бути захищені, хощи найскромнішою, але постійною підмогою!!

Управа Т-ва просить отсим пам'ятати про потреби Т-ва та пересилати жертви на допомогу воєнним вдовам та на науку воєнним сиротам по поляглих членах Української Галицької Армії.

Адреса: Товариство Український Фонд воєнних вдовиць і сиріт, Львів, Потоцького 48.

При всяких забавах не забувайте за пресовий фонд Січового Клича.

25 РОКІВ ПЛАСТОВОЇ ПРАЦІ.

Минулого року, в днях 28 і 29 грудня Український Пласт святкував свій 25-літній ювілей свого існування. На жаль не на рідних землях, де він зродився в серцях нашої молоді, але на чужині. А святкували його дуже величаво й гордо орли України в Празі, що організовані в Союзі Українських Пластунів Емігрантів. Ювілейна комісія зробила гарну роботу й вивязалась красно за свого завдання, підготувивши Загальний Зїзд С. У. П. Е., службу Богу, Пластову Виставку Святянчу Академію. Не забували вони також про гарне й мистецьке видання "Пластових Вістей" і про пам'яткові металеві і інші відзнаки.

По звичайних формальностях Зїзду, де дано дуже обширні звіти діяльності, вибрано вже в третє Командантом СУПЕ проф. Р. Лісовського, якого наділено "Свастикою Заслуги" за пластову діяльність.

Пластова виставка мала великий успіх і її оглянуло поважне число відвідувачів. Як експонати послужили: пластова література й преса — українська й чужа, світлина пластового життя і діяльності, образи, пластові вироби й рисунки та інші мистецькі здобутки пластового руху, а чільне місце на ній займав портрет б. Верховного Отамант Українського Пластового Уладу проф. С. Левицького.

У вечірї отворено Святянчу Пластову Академію у приваюности сотні Пластунів. Тут написались промови визначних одиниць так пластового руху, як і його прихильників і дано кілька рефератів про історію Українського Пласту, його ідеологію і діяльність. Цю пластову академію закінчено співом "Боже Великий, Творче Всесильний".

Зїзд також виніс відповідні резолюції що до діяльності, звязку й економічної сторінки. Між іншими читаємо так: У 25-літній існування Українського Пласту, Загальний Зїзд стверджує, що Український Пластовий Улад виховує в українській молоді характер, національні почування, духову та тілесну справність та пригтовляючи її в цей спосіб до громадського й політичного діла, вибрав найкращий шлях для здійснення найвищого ідеалу Української Нації: добуття і закріплення Української Суверенної Соборної Держави. Українське громадянство, розуміючи вагу виховної праці Пласту для Української Нації, повинно надалі невідмовляти своєї матеріальної піддержки Пластові.

На ювілей наспіли численні привіти з усіх сторін. З цього дня можемо разом заспівати "Ніщо нам лихого й пригоди!"

Розвідчик "В. Г."

ПОШТОВІ ЗНАЧКИ ЕДВАРДА.

Як тільки король Едвард VIII вступив на англійський престіл, влади видали нові поштові значки з його образом. Цей значок, що представляв голову бушого некоронованого короля Англії, був виготовлений синадцять літнім хлопцем Іваном Бравном учнем одної школи. Тому, що ті значки є дуже примітивні, консервативні крути остро це скритикували. Однак поки що вони дальше є в обігу, аж до появи нових теперішнього нового короля.

Кіна Сотня О. Ч. С. в Дітроїт

“Провідник Американської” України

Ми не маємо змоги відповісти на численні запити до нашої редакції про вияснення деяких рис у характері “селф мейд” “провідника” Американської України др. Л. Мишуги й тому дамо лиш коротенько начерк його життєпису. Звичайно біографії про різних чимнебудь визначних людей пишеться так, що починається з родовіддя, місця уродження, з опису оточення їх у дитинстві, щоб краще зрозуміти й вияснити ті чинники, що мали вплив на формування характеру (чи безхарактерності) певної особи. Найчастіше всего біографії пишеться тих осіб, що вже вмерли чи то фізично чи політично. Для нас згадав персона є вже давно політичним трупом, тому ми будемо згадувати про його життєпис, зберігаючи засаду, що про мертвих говорять тільки гарно.

Наш Лука народився майже п'ятдесять років тому в містечку Вітков Новий, повіт Радеків. Околицне населення називає міщан з того Віткова “Лупіями”, або татарами, що “шинють чоботи без зап'яг” (татарські чоботи взагалі без зап'яг). Тим прозиванням цих міщан наше селянство як найдокладніше означає те, що головним заняттям вітківців було луплення шкір з кіньського стерва й шиття чобіт.

В одній з тих груп міщанського населення вродився наш Лука. До того, він походить з тої частини міщан, що є потомками татарів, що взагалі лишили свої сліди в багатьох місцевостях нашої Галичини. На татарське походження предків др. Луки вказує не тільки його татарське прізвище, що кінчиться на “та”, як більшість татарських прізвищ, але й його антропологічний тип та деякі риси буйного характеру. Про нього можна сказати так, як говорить українська приповідка про москалів: “пошкреби москаля і знайдеш у ньому татарина”. На ту татарськість Луця вказують і ті риси його “полемики”, де він так часто говорить про різних “азіятів”, про “стєпових дикунів” та ще про інші вияви “азіятщини”. Це з нього говорить його лідичність, цебо ті риси з характеру предків, що з якоїсь біологічної причини іноді прокидаються в їх потомках.

Батько Луки визначався твердим характером, завзятістю в судових змаганнях з іншими міщанами та суворістю у вихованні своїх дітей. На жаль про вплив матері на Луця говорити не будемо, бо вона померла, коли він був ще немовлятком, а про мацуху годі згадувати. Можемо тільки зазначити, що позбавлення його з дитинства матірнього пестування лишило глибокий слід у душі Луки й він усе шукає собі жіночих пестощів, щоб хоч трохи винагородити собі тим, чого позбавила його нещаслива доля з дитинства. Там у хаті свого батька у початках свого життя Лука придбався тому, як кривим, шилом “люжна зуби виривати людям” й приготувався до того, щоб продовжити традиції свого батька.

Та десь на восьмому чи десятому році Луцевого життя, коли за нау-

кою модерної психології характер людини вже сформувався, прийшла криза, чи радше радикальна зміна в житті дитини. Митрополит Шептицький, князь української церкви в Галичині, що й др. Мишуга так “славно віддячив” своєю боротьбою проти неї в Америці, дав спромозу стріви Луку закінчити науку співака. Тоді вже славний співак варшавської опери Олекса Мишуга (мав ще італійський додаток до свого прізвища, щоб ліпше імпонувати українським “хлопам” і без того прекрасним своїм голосом) взяв на виховання Луку. Широ опікувався стрій малим сиротою і не шкодував для нього ні грошей, ні старань “вивести в люди” малого Луку. Віддав його до гімназії у Львові в науку, а щоб дати йому можливість “найліпше європейське шляхотне” виховання, примістив його на станції в одній давно збанкрутованій дрібно-шляхотській родині. Ця родина виявила свій “європеїзм” і “шляхотність” тим, що не пускала малого Луку до загального столу, а давала йому їсти на кухні. Це поклало в характері Луки на все життя ту рису, що викликає в нього просто зоологічну ненависть до всего того, що має в собі познані дійсної духовної шляхотності, що глибоко захована в душі українського селянства. Може тому він сам не може знести біля себе людей, які мають якісь певні принципи, які йому здається, перевищують його своєю моральністю, інтелектом, знанням, чи ще чим іншим дорівнюють йому. Тому він завжди оточує себе такими, що можуть тільки плазувати перед ним, що можуть тільки вихвалювати його й підлецуватися та все бути в ласці від нього.

Луців стрійко справедливо обурився на ту шляхотську родину й примістив Луку в бурсі. Бурса також лишила глибокий свій слід в Луцевому житті. Про характері бурсаків вже багато написано й український загаль має свою оцінку про них, тому про це ми також не будемо говорити. В гімназії Лука визначався своєю пильністю та завзяттям до науки. Він у початках свого життя виніс враження, що щоб щось добре зробити, то треба пильно й довго сидіти. До того не маючи природної бистроти ума й нахилу до легкого й скорого схоплювання “премудростей” науки, він усе це надолужував тим, що довгими годинами сидів над книжками й кував кожне слово з науки. Оце виснаження виробило в нім завзяття й силу волі до сидіння довгими годинами, загартувало і підготувало його до здібності цілими добами сидіти, чи то при картах, чи при вивченні на память промов, які він готувався виголосити, чи навіть до зматань хто кого пересидить у редакції “Свободи”, де він вибився на “шефа редакції” тому, що міг других “пересидіти”.

Нерозумні польські професори в гімназії часто з приризством покрикували на малого Луця: “О, ти куйоне!” Вони не любили чомусь “куйонів”, а хотіли, щоб учні не “на память” вивчували їх лекції, але щоб усвідомлювали та розуміли

ясно про що справа йде. Оті заскорузлі педагоги не розуміли того, що “куйонство”, цебо вивчання на память чужих думок, приведе нашого Луку до слави й добробуту.

Співак Олекса Мишуга на початках своєї кар'єри так був “гордий” зо свого українського походження, що виступав під прибраним (італійським) іменем Олександра Філіппі. Під цим іменем він співав і у Львові так довго, аж українська молодь зробила кілька демонстрацій проти того, що Олекса Мишуга переродився на “італійця”. Молодь знала, що його, бувшого співака з церковного хору, виховав на оперового співака своєю моральною і метери-

альною опікою Митрополит А. Шептицький. Крім імені доброго співака, Олекса Мишуга лишив у спадщину своєму народові Луку Мишугу, а також свого сина який тепер є професором польської гімназії у Львові й належить до запалких вшехполяків та визнається своїм україножерством. О це вдячність українському народові, за те, що український митрополит виховав його батька на славного співака.

Це мало можливість набути йому високу освіту, що звільнило його від необхідності продовжувати славні традиції родинного “Лупієва”.

П. Волошин.

ПОЗІР!

РАНКІН, ПА. П ОКОЛИЦЯ!

ПОЗІР

18. СОТНЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧИ

в Ранкін, Па.

власшовує

Величавий Баль

в Суботу, 23. Січня 1937 р.

В ГОРВАТСЬКІЙ ЗАЛІ CROATION HOME

4th Street, Rankin, Pa.

Отсим запрошуємо місцеве й позамісцеве громадянство на цей баль. До танців гратиме добірна музика. Також виступлять танцюристи школи В. Авраменка при 18. Сотні О. Ч. С. Дохід для школи наших танцюристів. Всіх щиро вітаємо.

Команда 18. Сотні О. Ч. С.

ВАСИЛЬ АВРАМЕНКО
1937
МР

Желаю Щасливого Нового Року
всім Українцям на еміграції

ДАЙ БОЖЕ, ЩОБ СКОРО ПРИЙШОВ ТОЙ ЧАС І МИ ВСІ
ЗАЖИЛИ В ОДНІЙ ВОЛЬНІЙ СЕМІ НА УКРАЇНІ

ВАСИЛЬ АВРАМЕНКО

Святослав Шрамченко,
Лейтанта флоти.

Узброєння Підводних Човнів

Першим підводним міним згодителем у світі був підводний човен Чорноморської флоти "Краб" (див. "Табір", ч. 19, стор. 54). Після нього почали будувати, але вже під час Світової війни, підводні загородителі Німеччина і Франція. Зараз цей тип підв. човнів існує по всіх флотах.

Німеччина почала з того, що в звичайних підв. човнах доробляла, часом коштом міних апаратів, в носових відсіках колодязі, в яких і вміщувала міни загородження. Італійці стали розміщувати ці міни в такий самий спосіб, але вже в кормових відсіках човна, що було доцільнішим для самого підв. човна.

Існує три способи розміщення мін. в підв. човнах:

- 1) в спеціальних колодязях, що зроблені в зовнішніх бортових баластах по правому і лівому борту човна;
- 2) в похилих колодязях, які входять в саму човні, і
- 3) в спеціальних каналах в середині човна.

Цей останній спосіб є хіба найкращий, бо дає можливість контролювати міни, закладати "ковпаки" - запальники лише перед сталенням мін, наставлення спец. приладдя кожної міни окремо на потрібну глибину і т. п.; перші ж два способи цього не дозволяють і, користуючи-

ся ними, міни ставлять, просто викидаючи їх такими, готовими завжди до вибуху, якими вони були установлені перед своїм наладуванням до човна в порті.

Міна загородження уявляє із себе велику залізну кулю із стінками товщиною до 5 мм., має діаметр до 1 метра і вибухового матеріалу до 200 кіл.; ця куля спеціальним сталевим мотузом — линвою ("мінрепом") прикріплена до мінного якорю, що разом з тим служить і візком для міни. Візок цей для підв. човнів округлий, стосовно до форми колодязів або каналів.

Міна загородження має кілька типів, головним з яких для підв. човнів буде міна гальванічна — з гальванічним запалом. У горі її знаходиться 5 ковпаків із шкла, що всередині мають звичайне гальванічне вогниво, тільки без води, яке сполучене провідником із запалом міни. Поки це вогниво сухе, току в провіднику не має, але як тільки від зіткнення з чимось або від зачеплення кораблем зломиться хоч один з ковпаків, вода попадає до нього і витворюється ток, що запалює запальник, і міна вибухає.

При поставленні мінного загородження міна, викинувшись підв. човном (як і іншим кораблем), відразу йде на дно моря. Там, від зіткнення з дном, міний якір відчиняється і міна на мінреп впливає догори. Мінреп цей одним кінцем укріплений до барабана, що обертається

у міру впливання міни. І коли міна дійде до певної, раніш означеної глибини, обертання барабана припиняється спеціальною гальмою, що діє автоматично, залежно від тиснення води; тоді міна затримується і готова до діляння.

Під час Світової війни мін загородження всіма воюючими сторонами була поставлена величезна кількість і вони наробили теж великих жод. Від них загинуло коло 420 бойових кораблів і коло 600 торгов. кораблів, вже не кажучи про такі аварії, коли часом до порту дотягували лише якусь половину корабля.

За цю війну Чорноморська флота поставила мін загородження більш 12.000. Підводними човнами ж, головним чином "Крабом", поставлено більш 300; більшість з них у Босфорі.

Цікаве оповідання мінного тоді старшини підв. човна "Краб" міну в Босфорі.

"29 липня 1915 р., рано, підв. човен "Краб" в супроводі підв. човнів "Морж" і "Тюлень" вийшов із Севастополя і ранком другого дня вже був під Босфором, де мав уперше поставити міни.

Погода була чудова. Підв. човни розійшлися на призначені місця, а "Краб" скерувався просто на Босфор. Кілька годин повного ходу (14 вузлів) і відкрилися береги Анатолії. Але змінився керунок вітру і погода зіпсулася. "Білі барашки" вкрили море. Хутко ми вже почали розрізняти маяки та інші предмети на березі. Командир човна перевірив положення його. Ще одна миля (морська) і ми мусимо зануритися. Сонце ж було поза нами, тому по-

кищо з берегу нас не могли запримітити.

"Машини стоп!" і "Краб" зупиняється. Ще короткий час віддихання свіжим повітрям, для чого цілий екіпаж човна нагорі. Перед нами панорама турецьких берегів.

Ми знаходимося напівніч від самої протоки поміж ворожого мінного загородження. Нам треба в зануреному положенні пройти в середину протоки і там поставити міни. Для ще неостаточно випробовано "Краб" ця операція, та ще й уперше, була великим ризиком. Але екіпаж і старшини човна не звертали на це уваги і були в гарному настрою.

"Пришкучувати до занурення! Зачинити всі ілюмінатори!"

Всі зникли в середині човна. Вентилятори припинили шум. Настала тиша. Чути лише, як розбиваються хвилі о наш борт, та як вода набирається в мінні колодязі, а потім до баластів. "Краб" занурюється.

"70 фунтів" — падає голос командира і стрілка манометра зупиняється на 70 фунтах.

"150 фунтів! Швидко!" Човен хутко тоне далі.

"Вернутися на 70 фунтів і так тримати!"

Ще кілька маневрів, щоб переконатися, що човен слухає добре.

Тепер щочверть години ми висовуємо перископ, бо треба посуватися уважно і докладно, щоб дійти до призначеного місця. До того ж ще течія в протоці постійно змінюється і неоднакові на різних глибинах.

"Табір"

(Кінець буде)

ЖЕЛАЮ ВЕСЕЛОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ ВСІМ СВОІМ КОСТУМЕРАМ

А. ПАСІЧНИК

Роблю на Замовлення

Мужеські Вбрання

ЯК ТАКОЖ ГОТОВІ

ТАКОЖ РОБЛЮ СІЧОВІ І ОДВУ ОДНОСТРОІ

107 St. Marks Place

New York, N. Y.

East 8th Street

СІЧОВИЙ КЛИЧ

Орган Організації
Чорноморської Січі
Виходить раз у місяці.
Редагує Редакційна Колегія.
Редакція за оголошення не відповідає, рукописів
не звертає.

Administration Office:
217-219 East 6th Street New York, N. Y.
Editorial Address:
P. O. Box 147 Newark, N. J.

THE SITCH CALL

Organ of Chornomorska Sitch Organization

Published once a Month by
Editorial Committee.

Subscription \$1.00 per year.Single copy 5 cents.

Після Зізду

Останній рік закінчила наша організація тридцятим Зіздом Генеральної Ради. У теплій товариській атмосфері проминули дні скоро, а з ними всі журби. й недомагання. старого мольного року. Мали ми нагоду докладно приглянутись і побачити, що цей один рік ми зробили, а що ще треба зробити для доповнення нашої одноцільності в діланні. Не можна на це все махнути рукою і забути, бо воно не вернеться. Ні, воно вилізе кождої хвили, а це вже не належатиме до приємностей. Не забуваймо, що в повсякденному ділі треба бути. послідовним, точним і совісним.

Знаємо, що робили другі Сотні, чи поодинокі Старшини, то ж і самі стараймося додержувати їм кроку, щоб наша цілорічна діяльність приносила бажані плоди. Ви чули на Зізді про ріжні справи нашої організації, то ж коли повернете в Сотню, розкажіть усе членству про це й вияснить їм. Ви разом вирішували важкі справи й постанови, то ж старайтесь їх придержуватись на кожному місці. Умійте всюди й усе постояти за себе, свою організацію й її працю. Ширіть січову думку між нашим громадянством, щоб воно пізнало її до глибини й могло знайти її користь в січовій організації, якій може дати тільки власна національна армія, власна мілітарна сила при будові власної держави в огнях національної революції.

Що хвилини оглядаємось, чи "щось у світі несталося", але забуваємо на те як ми далеко неприготовані в усіх ділянках державно-творчого життя, щоб з тої світової колотнечі що небудь здобути й використати. Спитайте себе ясно й відверто: що ми маємо готового, що думаємо починати й як починати? Чи маємо задоволитись тими "великими здобутками", про які так дуже часто чуємо, а яких на ділі не має при якій небудь конченості? Ні, це значило б уже нашу смерть.

Та щоб дещо створити для рішучої хвили, повинно над тим застановитись уже нині, такі зараз, усе українське громадянство в Америці. Лиш рух, діло й готовість дає здобутки, а ніколи пасивне вичікування. Треба створити нам цілість української еміграції, що жилаб одною думкою Незалежної Соборної України, а не вірилаб у поодинокі ляхівські "об'єднувачі" одиниці, за чим звичайно приється велика порожнеча. Не можна нині вірити у великопарне пустомельство, треба бо самому переконатись про внутрішню вартість і ділати на кожному кроці.

Можливо, що у старому році дещо наше громадянство мало нагоду почути й довідатись. Та це був тільки початок! Значить справа рушилась з мертвої точки. Нині треба вже приступити до самої справи, яку має вирішувати весь наш загаль, а не кілька груп і "велике число гостей". Маємо сказати ВСІ, що хочемо й як

хочемо! Не можна українським громадянством нині перебирати, бо хтось "був у контакті", а хтось ні!

Маємо повну напів, що новий рік принесе багато нового. Національній стихії (яке хвилює і може принесе багато змін, бо лиш тоді будемо представляти силу, коли будемо в русі.

Тому усі Сотні Організації Чорноморської Січі нехай слідять добре за пульсуванням народного живчика й ідуть між громадянство й з громадянством на зустріч новому рокови та світлому Завтра цілої поневоленої Нації. А для нашого українського громадянства в Америці Січовий Клич стає національною трибуною і читанкою в біжучому році для повного вільного вияву думок на його сторінках, як постановив наш останній Зізд.

Там, Де Не Втихає
Боротьба

(Від власного кореспондента Ермі)

Вловити душу українського селянина й робітника на З. У. З. — стараються московсько-большевицькі агенти при допомозі "народного фронту". Тактика "народного фронту" є дуже еластична. В ріжних теренах є ріжна.

Економічна й соціальна безпросвітність мас веде до отупіння й зріджує віру в обіцянки. Безперечно, що наш селянин на ті обіцянки не дуже то й їде, а тим менше заскорозлий середняк. Він любить приглядатись.

Тому комуністи в таких осередках беруться на такий спосіб, що вербують шайку горлозівів, злодіїв і за гроші пхають їх на розбишацькі авантури на кооперативно-культурних і національних маніфестаціях села чи міста. От приміром у Бродях, Нагуєвичках, Верчанях і др.

Комуністи тероризують. Жертви, що падуть по обох сторонах барикади, зроджують запал відплати. І вона їде. Ось вам Маківка. Платні агенти Москви вживають терору на те, щоб застрашити малосвідомі села. А це очевидно викликає мужеську націоналістичну поставу мас, так, що всі імпрези стають таборами атаки оборони двох протилежних сил.

Село активізується і набирає чуйності. Тут дістається всім внутрішнім агентам Москви, якими також є радикали. Ці політичні шакалі запроваджують маси в глухий кут обіцянок, розчаровують їх і віднімають їх потім в арену другому чи третьому інтернаціоналові.

Село наше на З. У. З. не є комуністичне навіть якщо його таким вважають. Таких сіл трапляється в повіті два три. Є це села активні по своїй суцільній поставі. Їх рве вихор нинішніх подій. Люди ці не почули над собою сильної руки й тому пішли в чужі спритні руки й нашепти великих обіцянок. Звичайно такі села переходять дуже скоро процес націоналізації і творять в околицях сильний бастион нового життя.

Нині український селянин, як жива база національного руху, є чуйний на всі прояви життя. Він скоро і вміло читає все, що кругом діється. Його навчило життя витягати таку тверду конвенцію: що слово, програма — це фалш, він дивиться на живих людей, що кермують справою. Усе витворюється в селі верхівка, що ті правди вбиває в голови селян і творить з них рушійну силу, творить світогляд, це є бистре відчування ворога внутрішнього й зовнішнього в житті культурно-економічно-національному. Тому на кожному відтинку праці треба піти на зустріч селу й центральному збірникові сил, що має стати рушієм великих подій.

Комунізм, що нахабно старав вкратись у довіря українських мас, знайшов скору, ударну відсіч. З протибольшевицької акції зробили партійні вожаки протестайну метушню на те, щоб вдержати довіря мас, які йдуть на старо — чи молодого-ундівські віча (Палієва), щоб налюбуватись (з вижкою політичною свідомістю), як пани скачуть по розпеченому огнем боротьби дійсності. —

ДУМА ПРО БЕРЕЗУ КАРТУЗЬКУ

Присвячено Українським Націоналістам,
що карують у таборі.

Та скували нам лиш тіло,
Душа горда, вперта сімла
Мов орел літа, кружляє
Серед рідніх лісів, піль...
Понад гори й долини
Під високим небом синім
Мов той місяць в ніч зоряну
Бистро зорить краю горе
України гострий біль.

І нічим нам наше горе
Тут за дротами в таборі,
Де над нами мов волами
Все погейкують ляхи!
Ми вже бачим душі зором:
Через балки, яри, гори
Густим лісом, з вірним крісом
Ідуть на герць, на бій — долки!

Ми вже чуем душі слухом,
Пронесеться звиним звуком,
Мов воскресним дзвінним дзвоном:
"Тей, Народе! Вставай в бій!"
По Україні піде гомін
І розбурхані міліони
Зринуть знову у бій жорсткий
За одвічну мрію—мрій!...

І підуть у перших лавах
Ті, що довго так карались
За дротами, по таборах
Зпоза грубих сірих мурів
І твердих залізних крат!
Впадуть звалені кордони,
Зединяться міліони
І мов з добрим братом — добрий
Обнімється знову брат.

І суворі очі хори
Розсміються мов по бурі
Молодий весняний день —
І Соборна Україна
Від ляха вілна й москвина
Не невольничих, а вольних
Заспіває вже пісню!..

І ти підеш в віків простори,
Зацілує тебе море,
Як снів твоїх одважних
Цідувало вже не раз!
Твое сміле горде чоло
Заквітчають ореолом
Всезелені Карпати
І грізно — сяючий Кавказ!

Зпоза мурів, зпоза дротів,
Ми все чуйні й сторожкі,
Слухаєм, як над полями
Іде весняний гучний шум.
В буйних поривах і задумах
Й в пертогордих наших думах
Розганяємо в неволі
Сіру втому — нудьгу... сум...

Вірим, знаєм — знов весною
Над голубою Савою
Сторозтергану Україну —
Пронесеться гучний шум!
Ой, зашумлять сосни, дуби,
Розсміються дзвінко кулі,
Пронесеться грізним громом
Туша бою і грозні бур!...

Гей, ще прийде час розплати,
Ой, ще будемо карати
Ми жорстоко супостата
За наругу, глум і гніт!!!
Одгуляєм гучні гулі...
Під свист шаблі, під сміх кулі
У прийдешній, суворій
Полум'яні — ЗРИВУ — дні.

Квітень 1935. р. в таборі в Б. К.

THE AMERICAN VIEWPOINT

EDITOR'S NOTE: This column is reserved for the American born Ukrainians wherein they may freely express views and opinions on all phases of Ukrainian affairs. The opinions are, therefore, those of the respective contributors.

Editor, The American Viewpoint:

In your column entitled *Timely Topics* by Observer, there is found the following:

"Weren't all the youth problems settled at the last youth congress in Philadelphia, assisted by these same Obyednanye individuals? Or didn't it 'take'?"

This passage is puzzling to me. It seems misleading to say that anyone of responsible character would make any such claim for the Youth League. If any such claim was made will the Observer be so kind as to name that individual or persons?

Such a claim if made can not of course be accepted by any thinking and informed person. The Youth League is yet in its infancy. No organization in a period of four years can claim to any solution of any problem affecting the American-Ukrainian youth. The problems are so complex that it is difficult to isolate phases of any one problem. If such is the fact, any claim is pretentious and without foundation in fact.

It is my awareness that what was attempted to be done by the talks given at the convention was to present before the group assembled the ideas of the various speakers of some phase of life vital to the American-Ukrainian. The floor was open to discussion. Anyone who wished could give his thoughts upon the topic presented and related material.

The Ukrainian Youth League of North America is to me the most independent of any youth league which is in existence. It is true of course that many of its members belong to various older organizations but if we attempt to be fair we will realize that such ties in 99% of the cases are not those which will make this youth oblivious of any other purpose than that of furthering of special organizations. The youth is primarily interested in itself. Isn't this natural?

The young men and women who attend these conventions want to get to know other youngsters of their own extraction. And why not? Your column *Chatterbox* exemplifies the undying interested which is the basis of not only American-Ukrainian life but of all life. Yet this motive leads to further significant developments. Irrespective of the purpose which leads many of our young people to do the things they do, the conventions bring young American-Ukrainians together. They give them a chance to think and to play together. And in this interchange is born the greatest ties between individuals which leads to concrete achievements in local life.

I have elsewhere pointed out several benefits which conventions have made. Briefly we may point out three. The clubs in the area in which the convention has been held in the past have uniformly become more integrated than previously. This development I have witnessed personally and if you wish at some other time I will point out specifically. In other words the clubs have gotten together and went to town more so than they had previously.

The shifting scenes of the conventions have given local youth who were unable because of lack of funds or other reasons to attend a convention the opportunity, so that the cry that only a special few are benefited by conventions is not true. The few that do attend conventions consistently do not do so because they receive pecuniary rewards—at least in the Youth League. They are not more privileged as a whole than their brothers and sisters who do not attend. They attend because they think it's worthwhile and they sacrifice to make the convention.

The sports program of the league is a factor of great importance. It is a medium upon which all sorts of skill can be tested. Many different traits of character are often developed on the sports fields in the heat of fierce competition—good or bad. Upon this program still striving to raise the head of indifference rests a great possibility of unifying the American-Ukrainian youth—at least to make them American-Ukrainian conscious.

It seems to me unfair to imply that the Youth League is dominated or "assisted" (which to me gives the meaning of control in the light of what has been previously said by the commentator) for in all

my contacts with the League it has not been my experience to witness any sort of domination by the older generation. Perhaps it is better to inquire, specifically in what way was the Youth League "assisted"? Was it by the donation of cups, programs, space in the papers? Or what?

I may have rambled a little to some of you but won't you forgive me? We're all mortal. I've just expressed my opinion as your kind editor permits.

Sincerely,

John Romanition

OBSERVER'S NOTE:—We concede that Mr. Romanition, having presided at the last ULY-NA congress, must know whereof he speaks. But we cannot agree that a youth congress is not the proper forum at which to settle its problems. The youth organization may be yet in its infancy, but our youth no longer is. There were present many lawyers, doctors, teachers and members of other professions. There was an Assemblyman, an Attorney General and many others who consider themselves well qualified to hold any public office in the United States. If no attempt was made to settle any problems, it is not their fault. It seems that someone has pre-empted these so-called Ukrainian-American youth problems to be carried around in his vest pocket and flaunted at every convention and congress. The sooner the American youth redeems them to itself, the sooner they will be settled.

But, as our correspondent so kindly remarks, "We're all mortal." So there's hope.

Highlights of Chornomorska Sitch Convention

Though not heralded as an outstanding event in the Ukrainian-American history, the various "Sitch" units met in New York City and, without undue fanfare, proceeded to solve their organizational problems with, we would say, signal success.

The outstanding feature of this convention, as is characteristic of the organization in general, was the absence of any "outstanding" delegates or guests, outstanding in the sense that they display big chests and that know-everything demeanor, and so the convention was spared the agony of listening to high-powered and "learned" speeches, which are usually destined to sidetrack the really important issues and force through the will of individuals.

Cross-Section of Opinion

The delegates reflected a cross-section of our common people, old and young, who take their patriotism straight and are not enthralled by high-sounding titles or theories, but rather cope with the every day realities. And at that, the matters discussed and resolved upon, in their far reaching effects, would do credit to some of our so-called best minds.

The Sitch Constitution

Our organization possesses one of the best drawn-up and complete by-laws embodying Ukrainian Nationalist ideals and this year's convention took special pains in making additions and amendments to conform them to our particular American conditions, outlining our activities here and reflecting our attitude to Ukrainian affairs in Europe. Special attention was given to the Nationalistic political concepts of organized State and its relation to our American democracy, as may be viewed by our American born youth. The Sitch constitution is to be printed in both Ukrainian and English, and copies distributed to all members.

The Sitch Tradition

The delegates, both old and young, stressed the necessity of keeping our Organization rooted in the historic national Sitch traditions and the ideals pervading our recent armed struggle for Independent Ukrainian State as symbols most appealing to our rank and file in the welding of a rigid national consciousness, and combining with—rather than relying solely on—the abstract theories of the ultra modern Nationalistic ideology, which often tends to exclude, rather than unite, many useful citizens from national ranks.

Ukrainian-American Consciousness

In promulgating our historical traditions and national ideals in the American environment, it is to be the chief object of our Organization to bridge the gap between our old homeland and our modern Americanism, and to provide an opportunity to serve both

(Continued on page eight)

Timely Topics

By Observer

THE seventh triennial "congress" of Obyednanye, which is a pet name for what is assumed to be the "United Ukrainian Organizations of America," concerning which we spoke in our last issue, has now passed into history. But will it be remembered? We do not seem to be able to remember anything from the last six congresses without refreshing our recollection from the records, and even these do not seem to be available.

We are sorry that we were unable to attend this "All-Ukrainian Parliament" to give our readers a first hand account of what transpired, for although we do belong to several Ukrainian organizations, including a branch of the U. N. A., which sometimes send a few dollars to Obyednanye, and which qualifies them to send delegates to its "congresses," but the organization we would have liked to represent and which has a mind of its own, we could not do so as it does not forward its collected funds to Obyednanye but prefers sending them through a private agency which does not tax us for this service and transmits them where we want them to go. Since it is not yet a practice to invite newspaper men to such gatherings, we have to depend on hearsay for what comments we wish to make.

Silence More Glaring Than Words

LACKING other published accounts, let us see what the *Svoboda* editor, who is his own best publicity agent, has to say. He well might have said, under different circumstances, that "500 delegates, old and young, representing all organizations, all sections of U. S. A. and all points of view except Communist, met, deliberated and resolved on our many pressing problems, both here and in old country. Those unable to be present sent regrets and submitted their projects for consideration. An Executive Committee, representative of all groups and sections, was elected by delegates to put into effect the policies adopted." What he does say it: "In the presence of over one hundred delegates and a large number of guests (!), the Seventh Congress of United Ukrainian Organizations of America took place. The Congress evinced an unusual interest in all necessities of Ukrainian people.—The new Executive Committee is composed of—" What he did not say is that the "delegates" were hand-picked; that the speeches read, for both old and young, were largely prepared by himself; that those who offered objections or expressed contrary views were rudely abused; that the new Executive Committee was not elected but appointed; that none of the American born youth were included in this Executive Committee, and only after a protest a few were "coopted"; that the only important work done by Obyednanye during the last three years was the allotting and transmitting of \$62,854.63 of other people's money to Europe; that most of the Ukrainian organizations in America were not invited or represented at this "Congress"; that on account of such discrimination it is obvious that conclusions reached thereat, however commendable, cannot be said to reflect the views and opinions of the bulk of the organized Ukrainians, and consequently the resolutions and policies so adopted cannot be construed as constituting a popular mandate of our populace to those charged with putting them into effect, unless our people are ready and willing to give up the principles of democracy in favor of autocracy or "classocracy" of which this editor is so staunch an apostle.

Screen News

THE recent release by the Avramenko Film Productions, Inc., of its initial sound motion picture film "Natalka Poltavka," based on the popular Ukrainian operetta, produced in the United States and to be shown in all our communities, marks the advent of a new vehicle for the spreading of our Ukrainian culture in a modern manner. Whatever may be the shortcomings of this screen play in the opinion of its critics, it is fair to state that its producers need make no apologies for the results obtained. The film is produced in the manner of highly modern technique, and of course the scenes depicted and the story por-

trayed is not of their making but that of the author. And so far as any criticism goes, it should be remembered that this picture was not produced for the particular enjoyment or the satisfaction of the critical whims of some of our would-be artists, but rather for the benefit of those who otherwise have no opportunity of becoming acquainted with our old Ukrainian customs, music, song and dances. And in this category we find most of our American born youth. Our youth, therefore, should take full advantage of this opportunity of not only seeing this film play for itself, but also to invite their American friends to see what is, or was, the land of our fathers. And so far as the singing, acting and the specially arranged music goes, they too will have no need to make apologies.

The Profit Motive

AND while we're on the subject of propagation in America of our cultural attainments, we cannot refrain from commenting upon the frequent pourings of our editorial-writing Doctor in Svoboda concerning everything with which he has no direct connection. As a self-styled guardian of everything that is a "National Cause," he decries what seems to him to be attempts to commercialize on anything under the guise of its being a national cause. He insists that a line be drawn between what is a national cause and what is private business. O.K. We can agree with the Doctor on this principle, provided we are allowed to include other instances where patriotism is often assumed for the purpose of private gain, and concerning which our Doctor is strangely silent. Thus we see patriotic organizations created to provide jobs for their officials; otherwise unemployed "national workers" finding sinecures among patriotic people; indifferent young men suddenly getting patriotic fever, when they attain a profession, to help pay office rent; "delegates" bringing latest tidings from abroad with expense accounts; revolutionary leaders with complete staffs on public (Ukrainian) pay rolls, etc.—all working in the name of the sacred national cause.

Need For Private Sponsors

IF THE line is to be drawn, we'll draw it between America and Europe. There is very little that our European-minded pay-tries are leaving us to work with in America. The so-called Avramenko school of ballet dancing, in truth, has done more for our "cause" here than any other enterprise. It has given our youth something tangible with which to manifest its Ukrainian origin, and especially to manifest its distinction from other foreign racial groups. The sound film is but another and a more progressive step forward, combining not only the characteristic dances, but music, folk songs and something of our customs and traditions. No one can dispute its value as propaganda. Should we condemn it because it is a private enterprise? In what other way could it have been produced? We have no rich Ukrainian patrons of art. No country to subsidize such ven-

tures. Besides, it is the American way to have a private sponsor for everything in the field of music and art. The only difference is that here the backer is not a tooth paste corporation, but a group of public spirited Ukrainian citizens who, for the trouble they have taken, may not even get their invested money back.

HIGHLIGHTS OF CHORNOMORSKA SITCH CONVENTION

(Continued from page seven)

causes. We should not only lead a full life here, but, without detracting from our American loyalty and ideals, should constitute here a base for our efforts to help free Ukraine, and, drawing on our wealth of American experience, provide a source of competent technical assistance for the upbuilding of its industries, agriculture, professions, trade and commerce.

As an inducement for our American born youth to study the Ukrainian problem and engage in her welfare, our Organization is to initiate the establishment of a scholarship fund for study abroad to youths who, through their interest, diligence, ability and desire to be of service to our cause, shall be best qualified and deserving of such scholarship.

Ideological Domineering

The convention took cognizance of the efforts of some leaders of our ideological contemporaries to have us excluded from the realm of Nationalism unless we perform certain punitive conditions for the purpose of giving personal satisfaction to a certain individual (E. Lachovitch), whom it is alleged our Organization had offended by refusing to submit to his dictates. After an exhaustive deliberation, the convention unanimously adopted a resolution calling the attention of these dictatorially-minded individuals to the fact that if the Nationalist Ideals is a spiritual force, then it is not within the power of mere mortals, who may temporarily be representatives of it, to exclude us, just as it is not within our prerogative to forsake an ideal once we have espoused it.

Need of Cooperation Stressed

The convention also went on record as acknowledging an urgent necessity of seeking an understanding with other Ukrainian organized groups and factions in America, whose ideological beliefs are not inimical to the idea of a United and Independent Ukrainian Nation and State, for the purpose of taking a united stand against such destructive forces to our national unity and solidarity as the Communistic so-called "People's Front" and its spiritual allies in the nationalist ranks who are too arrogant to cooperate with anybody, to the end that we, as a united nation, may be prepared for any situation which, in these rapidly changing times, may call for prompt action.

Military Angle

Many delegates appeared in Sith uniforms, and the military aspect of the Organization was stressed

more than ever before. The delegates, however, emphasized the fact that the various Sotnias of the Organization are not to be considered as being mere "marching clubs," patterned on a form of Fascism. A special committee composed of former Ukrainian Army members formulated a concise plan for military organization and training.

New General Command Elected

Mr. M. Ivaniw, a former non-commissioned officer of the Ukrainian Army, was elected Commander-in-Chief of the Chornomosrka Sith Organization, as were twelve other members of the General Command. It was decided to hold a mid-year convention together with field maneuvers in the Pittsburgh district this summer.

The convention closed with a concert given in honor of the memory of our heroic Bilas and Danylyshyn.

CHATTERBOX

Well here we are folks! Back again with chatters to tickle your insides out but there is only one object that stands in the path of success and that is no contributions from anywhere. There was a few but they, somehow, stopped coming. Come on, let's see what we can rustle up somewhere! Well here we are:

It is rumored that William Molesky, alias Clark Gable, Saga, Brains of Ambridge and other numerous appellations, although an able and talented ex-W.P.A. worker and railroad man is anticipating a trip to Hollywood to prove his contention that Robert Taylor is only of second-rate calibre; that Joe Schmidt, of Cleveland, was seriously injured when Mike Kost accidentally sneezed in his direction; that the Ambridge boys are going to take revenge upon the Glenwood boys in basketball for beating them last year. They probably will play on the 25th of January.

Wonder who the girls are who, when taking a ride with certain fellows and passing a stop light, have alibis ready if caught? This happens in the vicinity of Pittsburgh.

Wonder who the certain girl from Rankin, Pa. is who always wants a certain boy from Ambridge to come up and see her sometime?

It has been reported that Mike Frynkwicz of Ambridge, Pa., applies beauty clay and cold cream to his face before leaving the mill. He is guarding that "school girl complexion." He still insists that he got the Spanish Revolution instead of static on his radio.

Imagine "Saga" Molesky not figuring out his pay and wearing boxing gloves instead of working gloves to go to work; Metro Zatchey a married man; Mike Avonicki a prize fighter and keeping quiet; Charles Dnistran laughing out loud; Anna Licowski not being sociable; Mike Frynkwicz driving a new car and not looking in the jewelry stores; Nellies Dnistran not arguing with Mike Avonicki; J. P. Fedan going bankrupt and coming back to Ambridge; Metro Zatchey, Joe Gebet, and Charles Dnistran not counting the days left of school and before graduating.

Wonder why Nick Potuk of Cleveland, does not write to his girl friend, Nellie, in Ambridge. It's been a long time since they saw each other and I just wondered why the communication does not work. Oh yeah!

It's been reported that Mike Sanyk of Cleveland, has finished his studying now and has time for the she-males. I just wonder if he'll make anything out of it.

Michael Avonisky has taken first place as the most talkative fellow of the Ambridge bunch. Mike says that Mike Frynkwicz refuses to give back the cup that goes to the person holding first place.

Can you imagine the girls of Cleveland being bashful with certain fellows around?

I wonder why the Youngtown boys would rather go to Cleveland than any where else? If you only knew!

Well, I guess that will be all, folks. Wishing you all the luck till the next issue, hoping to have more chatters from everywhere. So long.

JOE GEBET

Складаю Побажання Веселого й Щасливого Нового Року Всім Українцям

Степан Ярема

АСЕМБЛЕИМ СТЕЙТУ НЬЮ ЙОРК

ВІДПОВІДЬ І ЗАПИТ

Читаючи "Свободу" з останніх кількох місяців, все знаходжу дописи в сторону Організації Чорноморської Січі й її органу Січового Клича. Накидаються пани до "Свободи" мов ті оси й жалють як можуть, щоб затроїти, а то й розбити цю організацію. Звідки тільки можуть, витягають всякі огидні й несправдливі заяви, дописи, комунікати та редакційні статті, щоб "показати" українському громадянству, як то "грішать отамани", чи щось там.

Дивно мені, чому ті премудрі доробкевичі, не витягнуть на денне світло у "Свободі", що є органом Українського Народного Союзу, тих шахрайств і шкандалів, що їх самі нарабили, але скривають до нині перед усім членством У. Н. Союзу.

Чи Січовий Клич мішався до справ У. Н. Союзу? Чи в Організації Чорноморської Січі не має членів Союзу? Вони є й скажуть своє слово там, де буде треба. Чи Січовий Клич не має права боронити себе перед вашими безнастанними нападами? Чому до нині не подано у "Свободі", що Конвенція У. Н. Союзу в Дітрот була неправильна, бо там були неуправлені делегати?

Чи знають члени У. Н. С., що цілий уряд неважний? Чи знали делегати на конвенції, що там були за-присяжені зізнання проти неважних делегатів? Чому у "Свободі" не писано до нині, хто закрив ці афидавити, бо делегат сказав, що його закликало в четвер у тиждень конвенції й поклялися йому пани цей афидавіт, але що там були якісь ковбаси, так афидавит кинули? Чи знають члени У. Н. Союзу до нині, що делегат з 165 відділу покористувався неважкою повноваженням, що була підписана мною, як заступником делегата, а що я заступником не був, бо зрезигнував, за це я хотів арештувати делегата й уряд відділу, за шахрайство, а на У. Н. Союз хотів витягнути судовий заказ розбити бізнес, бо поломано статут? Чому "Свобода" нічого не написала, чого гол. радний Шпікула приходив чотири рази до 165 відділу й змушував членів ломити присягу? Чи знають члени У. Н. Союзу, що п. Шпікула перевів голосування членів тодішнього 165 відділу, що делегат згаданого відділу був "правно" вибраним, то значить мав право бути на конвенції, хоч був урядником другої запомогової організації? Чи знають члени У. Н. С., що тому кільканадцять членів відділу покинули Союз, між ними й я, де я був членом без перерви 21 років?

Чому у "Свободі" доктори не написали нічого за процес, що недавно закінчився, а який тягнувся дов-

ше ніж рік між Союзом і членом І-ваном Гбуром? Чому не дано до відома членству У. Н. С., що Союз мусів заплатити п. І. Гбурові \$250, а кілька тисяч пожеж процес, то тут горобіші цвіркають, що Союз заплатив \$1000 кари до стейту Линойс? А що взяли два адвокати за оборону, то до нині ніхто не знає, тай Галичнин також даром не їхав до Шикаго з адвокатом залагоджувати справу з п. І. Гбуром? Чому у "Свободі" пани до нині нічого про це не написали? Проти другої організації то місце є в "Свободі", щоб її розбити. Не досить того, що марнують кровавий гріш членів У. Н. С., що повірили їм провід Союзу й добре їм за це платять, то ще стараються розбити О. Ч. Січі, що так мозольно збудована всім членством. Геть свої руки від наших здобутків! Геть з осібниками, що за наші гроші стараються вносити ще роздор між нас і прикриваються нашою Союзною газетою "Свобода" і самим Союзом, немов би вони були їх власністю!

Не пишу це ані проти "Свободи", ані проти У. Н. Союзу, бо не вони винні, а ті, що надуживають їх імені для своєї оборони. У. Н. Союз є збудований усіма нами для нас самих і ми його мусимо боронити на кожному кроці перед шкідниками, що повлазили до середини й там мають по кілька "джабів", підчас коли другі докладають свій гріш і труд. Мусимо стояти на сторожі чистоти нашої найбільшої установи й не дозволити її знищити! Це повинні пам'ятати всі члени!

Другим разам напишу більше за що процесувався У. Н. С., а також постараюсь про інші документи в тій справі. Водночас дякую ред. Січового Клича за поміщення мені цих кілька завваг та радію, що вже маємо в Америці незалежний орган, де сміло можемо висказати свої думки всі!

Це моя відповідь і запити до панів, що так заховавшись за "Свободу". Однак вірю сильно, що не надовго, що зближаючись конвенцією прийдуть основні зміни для добра нашого У. Н. Союзу й цілого українського громадського життя в Америці.

Михайло Коциловський
б. член У. Н. С.

Українська Січова Музика

N. KRILYNA

доставляє музику
на всілякі заваби

512 E. 12th St., New York City

Tel. Algonquin 4-5898

НЕ НОВА

Наша обслуга не є нова. Хоч вона під кожним оглядом модерна, то кожний бачить, що за нею є 30-літній досвід; 30 літ науки, як обслуговувати найкраще.

Це річ такої великої ваги, що ми не можемо собі уявити, як хтось може не звернути на це уваги.

STEPHEN J. JEWUSIAK & SON
FUNERAL DIRECTORS

77 Morris Street
Jersey City, N. J.
Tel. Bergen 4-5989

34 E. 25th Street
Bayonne, N. J.
Tel. Bayonne 8-0540

ПОЗІР! НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

1. СОТНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ
в Нью Йорку, Н. Й.

власитує

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

в Неділю, дня 31. Січня 1937 р.

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ
217-219 East 6th St., New York

Початок в 5. год. ввечір.

Вступ тільки 40 центів.

МУЗИКА Н. КРІЛИНИ

Команда 1. Сотні О. Ч. С.

ПОБАЖАННЯ НОВОГО РОКУ

Михайло Радик

АДВОКАТ

401 Broadway

New York City

Желаю всім своїм костюмерам і знакомим щасливого
Нового Року

ВАСИЛЬ БУРИН

GROCERIES & DELICATESSEN

Завсіди свіжі й найлучшої якості товари
Чесна й скоро обслуга.

642 East 14th Street

New York City

Найщиріші побажання щасливого нового року
своїм покупцям

М. БОЙЧУК

СКЛЕП СПОЖИВЧИХ ТОВАРІВ
і всяких вудженів

Прилагоджуву всякі закуски на балі і т. п. імпрези

228 AVENUE B

NEW YORK

ПОБАЖАННЯ

Д. Павлик

Першорядна Санітарна
УКРАЇНСЬКА ГОЛЯРНЯ

Чому підстригтися і голитися у чужих, коли в мене
можна це зробити краще?

Водночас виконуєть клич

"СВІРІ ДО СВОГО"

438 EAST 5th STREET

(Near Ave. A)

NEW YORK

ШИФКАРТИ

на найбільші та найкращі кораблі на всі прогульки й то до всіх країв. Виготовляємо всі документи, потрібні до подорожі — пашпорти, візи, перміти, афідевіти, петиції, і тому наші пасажери не мають клопотів.

Доляри посилаємо до всіх країв поспішно й телеграфічно і виплачуємо на останній пошті під повною гарантією. Помагаємо легалізуватися відповідно до нових законів.

Полагаємо старокраєві справи відповідно до теперішніх обов'язуючих законів у краю. Контракти, повноваження, акти даровизни, довжні скріпки й усі інші документи.

Продаємо ДОМИ та ріжні бізнеси по дуже приступних цінах. Голосіться в усіх справах до нашого НОТАРІАЛЬНОГО БЮРО по совітні поради та ретельну обслугу.

S. KOWBASNIUK

277 EAST 10th STREET

NEW YORK, N. Y.

(між 1-шою і 2-шою)

М. Іванів

Зо Споминів Визвольних Змагань

(Докінчення)

Ворожий кулемет влучав досить цільно й тут паде ранений наш скорострілчак вістун К. тоді, коли він промочував місце й наставляв скоростріл готовий до стрілу. Це мене дуже пригнобило тому, що ніхто не міг скорострілом орудувати крім мене. Скорострілчак в судорогах качався по землі, а кров спливала, бо обвинути не було чим. Приказую обв'язати рану таки його досить брудною сорочкою і віднести долиною взад. Він був майже неживим, а тяжкий стогін і голосіння означали, що рана смертельна.

На нас січуть червоні перехрестним вогнем, що можна було докладно завважити як кулі діравили деревину й як відлуплювалась кора на ній. На лежачи підсуваюсь до найближчого досить кріслатого дуба й дістаюся на його вершок, зникаючи в обіймах кріслатих гіляк так, що ворог не міг мене застрілювати. При собі мав я далековид, до цього бракував мені телефонічний апарат, що став би тепер у великій пригоді. Крізь далековид бачу як на просторій рівнині за лісом у віддалі двох кілометрів посуваються на заді невеликі й досить неупорядковані большевицькі відділи піхоти. У протилежну сторону до нас їде більше число (біля 200) їздців у розсіпанім бігу. За ліском не дальше 300 кроків замітив я досить густу большевицьку розстрільну, що деякі з неї розтягали копи й за ними скриваються.

Тиша, нігде не чути стрілу, тільки час до часу в нашу сторону поси-
палась кулеметні стрільна. Злі-
заю з дуба й передаю листовно віс-
ником звідомлення до команди сотні.
Сам пробую дістатись з відділом
вліво до яру для виконання даль-
шого наказу, а саме получитись з
нашим лівим крилом.

При переході стрінув нас густий град куль і наш відділ стратив п'ятьох стрільців, а один був тяжко ранений. Умити стрільці зорієнтува-
лись, коли замітили якесь господарське забудування, звідки сипались стріли. Даю приказ обстрілювати забудування. Цим приневолили ми чер-
воних замовкнути зо стріляниною. Це допомогло нам зблизитись до
будинків і ми одинцем обсакуємо
збудування. Даю приказ стріляти гу-
стим вогнем на дахи будинків, де на
одному виднів нечистий уже скоро-
стріл. Стріли наші цільно влучали,
бо доносились до нас крики й зой-
ки ранених. Ще кілька кроків і в
наших руках ціле забудування, що
як виявилось, була господарка по-
бережника.

На приказ здатись живими й від-
кинути зброю, вийшли 22 червоних
зо стодоли з піднесеними руками,
просячи нас дарувати їм життя. За-
лишаємо їх у спокою при охороні
кількох стрільців. Самі з наложени-
ми багнетами й наготовленими до
стрілу крісами входимо до стодоли.
Тут з протилежної сторони нутра
стодоли посипались на нас стріли
й ми тратимо знову двох товаришів,
я сам легко-ранений в праву руку.
Це стріляв командант большевиць-

кого відділу, що вже в судорогах
відплатився нам, а за що стрінула
його на місці смерть. Перешукано
всі будинки. Наша добича значна.
Чотири машинні кріси, більша
скількість російських набоїв, двад-
цять п'ять крісів, двадцять двох по-
лонених і три вбиті.

У той же сам час, коли ми нахо-
дились у скрутному й небезпечно-
му місці, команда вислала нам на
підмогу одну чету. Але тепер поміч
була нам вже непотрібна, бо ми са-
мі дали собі раду й належно спра-
вились з ворогом. Надіслана чета
затрималась разом з нашим відді-
лом на своїх місцях, розтягнувши
боеву лінію на лівому крилі ліса.
Тут очікуємо надходячої розстріль-
ної на цілім боевм відтинку. Також
мали ми наказ тримати зв'язок з лі-
вим крилом других частин, що бу-
ли розділені від нас непроходимим
багном і трясвищем.

Повний наступ на ворожі добре
вже обсервовані позиції, був нака-
заний на 3.30 пополудні. Ще перед
часом показалась повна густа роз-
стрільна семої бригади, що крадь-
кома короткими скоками продиралась
лісом, рівняючись при самому
виході на рівнину. Нам на лівому
крилі було добре видно, як больше-
вицька розстрільна окопуються на
отвертій рівнині, однак ми не пере-
шаджали їм, очікуючи приказу
повного наступу.

Заки ми наспіли зрівнялись з по-
вною розстрільною на цілу позицію,
посипались на нас рясні ворожі гар-
матні стрільна, що значно унемож-
ливило нам наш наступ. У точно оз-
начений час ціла розстрільна отво-
рила огонь. Однак виходити на рів-
не поле було неможливим тому, що

ворожа позиція мала добрий при-
ціл а нас, а також їх артилерийські
стрільна були влучними.

Скоро з'явилась на другому боці
батерія славного сот. Когута. Це
той самий сот. Когут, що вславив-
ся зо своєю батерією на галицьких
фронтах. Була навіть така поговір-
ка між стрільцями, що де чорт не
може нічого зробити, там Когуту
батерію післати, а вона роботу зро-
бить.

Артилерійні влучні стрільна, що
сзала їх батерія сот. Когута, змуси-
ли замовчати ворожу артилерію, а
в ворожих позиціях піхоти наробили
паніки. Саме в той час ми мали
змогу без найменших втрат викона-
ти наступ. Розпочалась шалена стрі-
лянина з обох сторін, кулі свиста-
ли понад голови, а декого відпро-
ваджували на той світ. Гарматні гу-
ки з обох позицій і тріскання шрап-
нелів створили з рівнини піль бое-
вище пекла, а гранатні вибухи пере-
мішували тіло з землею.

Ми наступали прискочками скор-
рим темпом, бо рівний терен вима-
гав як найскорше захопити ворожі
позиції, щоб не тратити марно
стрільців. Ще хвиля і ми були гото-
ві на багнети. Ворог побачив нашу
завзятість і що це не жарт, почав
залишати свої позиції і панічно
втікати. Ми створили за ним силь-
ний перехрестний огонь і ворог по
своїх слідах лишив велике число
вбитих і ранених, а притім і воєнне
знаряддя.

Сонце усміхалось при заході...
певно раділо нашою побідною, а на-
селення привитало нас як спасите-
лів...

Ось так скінчився на степах Укра-
їни бій під Грицівом.

Meet Me At

THE NEW DEAL RESTAURANT BAR AND GRILL

Quality Foods - Home Cooked - Moderately Priced

Wines and Liquors --- Dancing

B. LAZUTA & N. HULEY, Proprietors

433 EAST 5th STREET

NEW YORK CITY

Between 1st Ave. & Ave. A

“ПОЛІТИКА” ТРЬОХ ПАРУБКІВ НА ОБРІУ

Нераз чули ви казку про трьох братів-парубків, що пішли в світ — кожний в іншу сторону — з умовою, що мають зійтись в означений час в одно місце, щоб здати звіт за своїх здобутків і навчань. Говорить ся у тій казці, що двох парубків вернулися мудрими, а один — дурний; то є, двох дещо мудрого навчалися, а один був дурний, то й дурного ремесла навчився.

Казка стає правдою.

І в наших громадянстві є також трьох парубків, що пішли в світ: один був в Бельгії, другий у Лондоні, а третій осівся в Америці. Також зійшлися вони, щоб здати звіт за своїх мандрівок. Але тут є ріжниця від згаданих парубків у казці, бо там було двох мудрих, а тут не бачимо ані одного. Ці останні не є промоторами чогось доброго, мудрого, а противно, своєю поведінкою руйнують майже все, що через десятки літ українська еміграція ледви збудувала. Навчилися вони як фабрикувати купу лайок, які, видко, виходять зо спеціально виробленого словника цього парубочтва. Можливо іншим разом напишемо, що “звязковий” звязав, а “марістер” заінтабулював і як Лука прибавив свою парубочьку печать. Отже буде цей твір їхньої праці названий: “Туляйполе”, бо звичайно ці парубки по бурлящих гуляють вірні традиції: “сам пю, сам гуляю, сам собі стело, сам лягаю.”

Перший Парубок

Щоб відповідати по людському, то комуніст Др. Л. Рац відповідає лайками й пише в “Свободі”, що “коли один дурний кине камінь в воду, то й 12 мудрих не знайде”. Це має бути аргумент. Дійсним аргументом є, що бувший комуніст Др. Л. Рац не може диктувати всім українським епископам, не може диктувати організації У. Н. Союзові, або У. Р. Союзіві, чи Нар. Поміччій Провидінню й їх органам. Не може диктувати О. Ч. С., ні Гетьманським Січам. Не може він диктувати членству ОДВУ чи націоналістичному Проводові. Не може бувший комуніст Др. Л. Рац диктувати Демократичній Партії, чи то Республіканській в Америці, як рівнож приватним бізнесменам. Також бувший комуніст не може диктувати тут родженій українській молоді, бо й вона вже переконалася, що обійдеться без нього. Ці вищі організації всі причинилися чимсь до розбудовання української колонії в Америці й всі вони жертвують чимсь на розбудовання й створення Соборної Української Самостійної Держави. Всю цю працю виконали так звані “смітірі”, “хами”, “хлопи”, “хаотики” без помочі доктора Раца, бо останній зявився для розбивання цих інституцій, для вертіння в середині. Негідний цей комуніст Др. Л. Рац закритавився жовтоблakitним прапором, бо він негідно його плугавив.

“Свого під носом не бачить, а чурещить про націоналістів тих самих, що недавно поборював, про героїв, котрих недавно обезчестив. Відколи вдалося йому через жертву Германа й звязаного “звязковому” покидати працівників - осунувателів ОДВУ з центрального тіла тієї ж організації, то від тої хвилини Др. Рац став великим патріотом.

“Націоналістом” й “обороняє” всіх тих, що їх недавно називав “дурнями й ідіотами”.

Другий Парубок — “Звязковий”

“Свогопід носом не бачить, а чуже під лісом”. Вернувшись “звязковий” з “місії” в Лондоні й як монах Распутін пробіє чистку, перше в ОДВУ, а тоді невдало в О. Ч. С. Декого постріляв сліпими патронами створивши великий збірник лайок, напад він на тих, що йому збирали на хліб у Лондоні. Перепровадив ювілейне свято мордобиття на членах і стрільцях У. Г. А. Здобувши “геройство”, дістав, як медаль заслуги, парохію на “спів-редактора” “Свободи”. Щоб недовго відпочивати, звязав “звязковий” до американської політики підчас виборів (тоді добре платять)! Шов? Не дуже дивного, бо як вільно ковалени коня кувати, то чому ж не можна “звязковому” жабі підкову прибити?

Отже “звязковий” виголошує промову через радіостанцію в Нью Йорку від імені програної партії. Водночас представляється, як спів-редактор “Свободи”, немов би говорить в імені членів У. Н. Союзу. Накинувся на теперішню адміністрацію Америки а зокрема на президента Рузвелта, мовляв, що Рузвелт є диктатором.

Тут вибіло шило з мішка, бо сам “звязковий” має претенсії до диктатора й сам таку ідею попірає.

Третій Парубок — “Марістер”

Цей останній, як наймолодший парубок, також не хоче остатися позаду своїх побратимів, а що на “редактора” має за порожню голову, то сплягнував статті Донсова й давав друкувати як свої. Аж Донцов мусів публічно заперечити й простестувати. Потрудиться і загляне до 5 книжки “Вістника” за 1936 рік на 396. сторінку, а переконається про “мудрість редактора Націоналіста”.

Я. Хрін

НОВІРІЧНА БОЛГАРСЬКА ПОЛІТИКА.

Балканський півостров звісний як вічний політичний вулькан. Після світової війни Болгарія потерпіла територіальні втрати на користь своїх сусідів, а головню Югославії. З тим вона дого не могла погодитись, а коли 1936. року повстала балканська антанта (Югославія, Греція, Румунія, Туреччина) то вона відмовилась приступити до неї. Зміна несподівано прийшла з першим днем цього нового року, бо Болгарія з ближче ще незнаних причин упокорилась і підписала угоду з Югославією про відвернення теперішнього стану кордонів.

ТРОЦЬКИЙ В МЕКСИКУ “ВІДВАЖНИЙ”.

Бувший комісар війни червоної Москви прибув до Мексика з Норвегії, щоб звідси, далеко від Сталіна, продовжати свою заразливую роботу. Заповідь виступити з оскарженням Сталіна перед “судом світової опінії” при помочі безпартійської міжнародної групи”, представивши всі дані, що до своєї девятилітньої діяльності на вигнанні. Він “вибує” скоро європейську нову війну, та має надію “загостити” до Зл. Д. П. Америки. Ще його тут не було?!

ВІСТНИК

місячник літератури, мистецтва й громадського життя.

Вістник, що не залежить від жадної партії, що не служить жадним партійним цілям?

Його єдина мета — переродити духовність нашої суспільності, відчинити настіж двері до того Окциденту, де плекають культ сильної й характерної людини, — яка є єдиною відпорною силою тих народів, що не хочуть гнити, лиш — жити повним життям.

В тій цілі: — ВІСТНИК спалює в огні критики — доктрини вчорашнього дня.

ВІСТНИК стягає з постументу чужих ідолів, що засмічують наше громадське життя, публіцистику й літературу.

ВІСТНИК нищить головних ворогів українства — три М — Марксизм, Масонерію і Москвофільство усіх форм.

ВІСТНИК навчає, що життя, не іділія, не вигода, не спокій — лише беззастанне стремління.

ВІСТНИКА головним завданням є: перетопити в огні ідей душу народу.

Не вірте підшептам нечесних противників, повірте у власний здоровий осуд — замовте собі рекламове число ВІСТНИКА (зі старих чисел після нашого вибору), яке за пересланням нам зл. 1.50, вишлемо Вам відворотною поштою.

Колі-ж Вам ВІСТНИК і його стремління знані, — заперенумеруйте його: передплата на 1937 рік виносить:

В краю і Чехословаччині: кварталний — зл. 6.60, піврічний — зл. 12. річний — зл. 23, платних згорі, інакше належитість числиться відповідно до ціни окремої книжки, яка виносить зл. 2.20. Хто з краю або Чехословаччини пришле щорічну передплату до кінця січня 1937 р. — платити тільки зл. .20 за Вістник і 2 зл. за Квартальник.

Для заграниччя: річно — зл. 30 або рівновартість в чужій валюті. Ціна окремої книжки — зл. 2.50. Закордонний передплатник, що в січні вишле одноразово зл. 25 за Вістник і зл. 3 за кварталник, матиме заплачену передплату до кінця 1937 р. Від трьох років видаємо КВАРТАЛЬНИК ВІСТНИКА.

Передплата на кварталник Вістника (чотири книжки) виносить: річно — зл. 4. платних згорі (для передплатників Вістника половина — зл. 2.00 платних згорі). Для заграниччя — зл. 5 платних згорі (для передплатників Вістника — зл. 3.00 платні згорі).

Адреса — ВІСТНИК, Львів, Чарнецького 26, м. 21, чек.konto 500.371.

При посилці зазначити на яку ціль.

Досі вишли такі книжки Книгозбірні Вістника:

Ч. 1. Мих. Островерха: Мусоліні, людина й чин, ціна 1 зл.

Ч. 2. Микола Макіявель: Володар, ціна 2 зл.

Ч. 3. Д-р М. Антонович: Йозеф Геррес, Виступ Німецької Єдності, ціна 1 зл.

Ч. 4. Д-р Р. Ендик: Гітлер, ціна 1 зл.

Ч. 5. Д. Варнак: Кардинал Меріє, ціна 1 зл. (наклад вичерпаний).

Ч. 6. Л. Мосендз: Штайн, Ідея і Характер, ціна 1.50 зл.

Ч. 7. Д. Варнак: Данило О'конель,

ціна 1 зл.

Ч. 8. В. Темляк: Вогнистий Хрест, Полковник Ля Рок, ціна 1.50 зл.

Ч. 9. Д-р Дм. Донцов: Патріотизм, ціна 1 зл. (квартальник ч. 1).

Ч. 10. Д. Варнак: Таємниця організації, ціна 1.50 зл. (квартальник ч. 2).

Ч. 11. Д. Донцов: Дурман Соціалізму, ціна 1.50 зл. (квартальник ч. 3)

Ч. 12. Д-р М. Антонович: Маршал Вперед (Бліхер), ціна 1.50 (квартальник ч. 4).

В Адміністрації Вістника можна дістати слідуючі книжки:

Д-р Дм. Донцов: Націоналізм, ціна 5 зл.

Д-р Дм. Донцов: Наша Доба і Література, ціна 4 зл.

Д-р Дм. Донцов: Леся Українка, ціна 1 зл.

Д-р Дм. Донцов: Підстави Нашої Політики, ціна 2 зл.

Д-р Дм. Донцов: Маса і Провід, ціна 1 зл.

Евген Маланюк: Земна Мадонна, ціна 2 зл.

Бернард Шов: Велика Катерина, (драма) ціна 1 зл.

Г. Зудерман: Литовські Оповідання, ціна 1.50 зл.

Хто преднає п'ять сталих передплатників “Вістника”, або “Квартальника” буде діставати “Вістник” і “Квартальник” даром.

Чекаємо Вашого замовлення і остаємо

З поваженням

Редакція й Адміністрація Вістника

П'ЯТИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМ НА ОБРІУ.

Катальонія пішла так далеко у своїй колективізації, що червона Москва захотіла не хитро використати й проголосити свою першу західно - європейську комуністичну державу, змонopolізувавши при тім для себе еспанську революцію. У тій цілі вислала вона до Барцельони свого генерального консуля В. Овсієнка бувшого начальника червоних військ на Україні, щоб цей спритно провадив цілу акцію. Та проти цієї комуністичної діяльності виступила нова партія світової єдності Марксистів з провідником А. Ніном, що відкинула так третій сталінський інтернаціонал, як і четвертий трюцьківський, плануючи створити п'ятий інтернаціонал, що з бігом еволюції має створити все-світню революцію. Ця партія не погоджується зо сталінським комунізмом тому, що він є силою за плечима еспанських анархо-синдикалістів, що хоче їх застрашити маревом осамітнення і залишення без мілітарної помочі, а сам є вже засуджений на невдачу в Еспанії і лиш вичікує порозуміння з фашистами, з чим розуміється, не може погодитись світовий пролетаріат. Троцькому ж закидає ця партія світової єдності Марксистів у Катальонії, що цей його четвертий інтернаціонал виглядає більш на студентську справу, не маючи за собою широких мас, що є головною базою революційного руху. Для постанов нового п'ятого інтернаціоналу буде скликана скоро конференція у Барцельоні.

Радуйтеся пролетарі всіх країв, маєте досить інтернаціоналів до вибору.

ТЕ, ЧОГО НЕ НАПИШЕ "СВОБОДА"

На маргінесі "Конгресу Обеднання"

В кінці грудня в "Пенсильвені Готель" відбувся "конгрес "Обеднання". Як у "Свободі" подано, на нім були представники мало що не сотки різних організацій. Та дивним здавалося, що всі ті "представники організацій" були давно знайомі персони в більшості з найближчого оточення Д-ра Луки Мишуги, або представники того ОДВУ, яким тепер він керує. При тім дуже мало було дійсно представників товариств та й тим не дали говорити, бо "за важкими справами", які перемелював Луць при допомозі своїх найближчих "генчменів" для тих представників "не було часу".

З того "конгресу" замітне те, як "Обеднання" кожного разу змінює свій склад, кожного разу на нім з'являються нові для "Обеднання" люди, але обов'язково вони рукоплещуть Луцеві, Ревюкові, та іншим товаришам з їх "генгу". Оті "генчмени" звичайно й вибирають на провід "Обеднання" усе тих самих: Мишугу та Ревюка, додаючи до них прибічників, які тепер знаходяться в Луцевій ласці. Давно колись на конгрес "Обеднання" приїздили дійсно представники різних організацій та їх згодом відсунули від "Обеднання", поставивши цю організацію на службу Мишугі. Колись Луць та Ревюк спиралися на католицьких священників, а потім перекинулася до православних з автокефальної церкви, нарешті з церкви д-ра Жукка, а тепер уже відносно з тих священників не було й їх забули. Тепер Луць сперся на ОДВУ, властиво на тих, кого він сам "установив" там на провіді, повикидавши з організації тих, що не хотіли виконувати саїно його вказівок та мали свої погляди на різні справи й критично ставилися до "політиканства" Луця й були піонерами в організації ОДВУ. Ясно, що "Обеднання" не шириться в масах, а навпаки звужується до все тіснішого гуртка тих, ким може Мишуга поштуркувати, як сам хоче.

Про що там говорилися, наші читачі довідаються зі "Свободи", а ми тут подамо те, чого "Свобода" не напише. Не напише вона того, що "представники молоді" були ті, кого Луць запросив безпосередньо, або через своїх агентів. Всі виступи тих "представників" були згорі "зрєдаговані" Луцем, ним замовлені й ним дозволені. Хто лише з молоді спробував виступити з власною думкою, то для того або "часу не було", або він "не був делегатом". Всім, що виступали "надпрограмою" дуже скоро відібрали голос "наглими внесками" та "формальними" заявами типів "прошу панів". Навіть більше того, коли член контрольної комісії Т. Свистун підніс, що він уважає, що справа з двома тисячами доларів на оборону засуджених у варшавській процесі була витягнена Мишугою та Ляховичем свідомо для внесення розколу й розбиття в "ОДВУ", то Мишуга з обуренням сказав дослівно так: "Таким виступам тут не місце. Сюди приїждять різна гольота, щоб робити на таких поважних конгресах заколот!" Та один з делегатів, що не надіждав до мишугових генчменів заявив протест проти таких

"парламентарних" висловів д-ра Мишуги, які дуже добре характеризують отой "бек граунд" на якому Луць вихований. Тут Луць знову "з обуренням" заявив, що:

—Та я ж імен не називаю. То до якогось чорта обурюватися тим, що я говорив". Ще раз Луць показав своє "блискуче" виховання та "парламентарні" вислови, якими він усе користується, як в приватному так і в публічному житті. "Обурений" на Т. Свистуна "прошу панів", один з "генчменів" Мишуги, поставив внесок висловити вотум недовіри Свистуну, як членові контрольної комісії. Звичайно цей внесок прийнято, а "прошу панів" виконав свій обов'язок перед Луцем, який йому час від часу давав з коштів "Обеднання" по пару десятків доларів "за працю для Обеднання в Нью Йорку". Цікаво за яку то працю ті гроші платилися, що збиралися "на допомогу Рідному Краєви".

Націкавіші були вибори, коли президент У. Н. Союзу М. Мурашко, який не застрах, а за совість прислужує Мишугі, оголосив спис двадцяти осіб, що "комісія матка" призначила на уряд. Дехто з незалежних від Мишуги делегатів заявив протест проти такого призначення уряду згорі і домагався вибору та іменування кандидатів з присутніх. Тут уже сам "досмертний" президент Обеднання "О. Ревюк" вивравався з "авторитетним" поясненням, що інакше не можна, бо "колись був той спосіб, який пропонує тепер делегат та він показався непрактичним". На цьому тлі завязалися гарячі "дебати", в яких звичайно мишугівщина перемогла. Виявилось, що "комісія матка" "ніби забула" призначити до уряду представників молоді, бо їй здавалось, що "мурин зробив своє діло — мурин може йти геть!" Й молоді уже більше була непотрібною для мишугового декоруму. Нарешті мишугівщина пішла на компромісі і "призначила" ще кількох додатково до уряду "Обеднання", як "кооптованих". Небувала річ, щоб загальні збори кооптували до уряду людей, яких вони вважали потрібними, а не вибирали їх. Та це зроблено для того, щоб і з молоді були допущені в уряд лише ті, на кого вказав своїм перстом Луць, звичайно тут не забули й за жінку секретаря У. Н. Союзу Мишугового адюльтанта Д. Галичину. Це не тільки для "рівноваги" її "вибрали", але й в нагороду за те, що вона сказала гірку правду в запалі своєї промови, що: "Ми тут зібралися всі майже розумні люди".

Підчас цих "виборів", було кілька непередбачених Луцем інцидентів. Вибори переводилися по большевицьким "демократичним" методам, коли чекісти ставлять список кандидатів на "уряди" й, поклавши перед собою револьвери, вигукують: "Таваріші, хто протів етих кандидатів". Очевидно перебування в лавах комуністичної організації у Відні для Луця пригодилося тепер, бо большевицькі "виборчі" методи він вживає й в Америці. Оттак поводитьсь "найдемократичніша" організація, де босуює Луць, ота "демократичність" привела й до розгрома Централі ОДВУ.

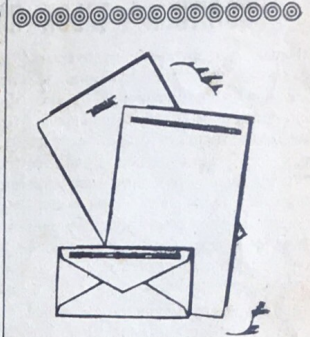
Представниця жіноцтва, одного відділу У. Н. С. з Джерзі Сіті пані Баран заявила протест проти "номінування" до уряду пані А. Вагнерової, яка не належить й ніхто з її родини до У. Н. С., та муж якої допустився того, що гроші зібрані для інвалідів було послиано до краю, минаючи Обеднання. Той протест підтримала друга жінка з Джерзі Сіті, але все це нічого не послибило, бо Мишуга хотів паню Вагнерову мати в уряді, а щоб задовольнити протестантів, то їх "кооптували" до уряду. Як пізніше уряд розпреділив свої функції, то бачимо зі "Свободи", що досмертний президент Ревюк лишився на своєму становищі, як Калінін у Росії, а Луць на становищі генерального секретаря, як Сталін зі своїм адюльтантом Галичином. На касієра "вибрали" Ю. Павчака, який лиш недавно блукав у нетрях комуністичних гуртків.

Председатель Українського Народного Союзу М. Мурашко, не "порадившись" з Луцем, виступив на власну руку й сів маком. Це сталося тоді, коли не передбачено для Луця виступити ньюаркський адвокат Кузьма й заявив, що "Одна дуже поважна фінансова інституція дала в Ньюарку Жидам десять тисяч доларів і гроші пропали, що я витягнув зі судових рекордів. Чи не ліпше булоб, щоб ті гроші було дано Українцям й вони не пропалиб, зробивши пожиточну національну роботу".

Тут Мурашкові, председатели У. Н. Союзу, щось заболіло й він з обуренням закличав: "Пане Кузьма! Коли Ви там щось витягли з судових рекордів, то про це маєте говорити не тут, а там де слід". Усім стало ясно, яка то інституція була. А Мишуга в той час дивився так на Мурашка, як вуж на свою жертву. Мабуть пізніше він дав доброго бобу Мурашкові, та то вже справа, яка відбулася на іншому місці й в інших обставинах, де Мишуга часто картає та "повчає" свого "боса".

Отакі то вражіння з "конгресу Обеднання", яке все звужувалося й звужувалося, поки не прийшло до приватної інтерпрети д-ра Л. Мишуги, яку він використовує для своїх особистих цілей, а саме для кар'єри в Америці та вироблення собі імені в Ріднім Краю за коштів української жертволюбивої еміграції. Край знає, що Мишуга все робить для краю й лише він один збирає, властиво "витискає", жертви з кишень емігрантів. Не даром же Мишуга після минулої конвенції Українського Народного Союзу послав Е. Ляховича до Галичини й доручив йому заявити, що на конвенції переміг Луць, що стоїть на плятформі широкій допомогти Рідному Краєви тим поважним секретаря Каштанюка. Мишугі це потрібно, бо колиб він стратив джаб в У. Н. С., де він гідне так саме, як в Обеднанню все зменшуючи значіння й вплив Союзу на українську еміграцію, то в краю вже буде мати імя, куди повернеться для нового джабу, як то зробив д-р О. Назарук. Бажаємо йому скоршого й щасливого повороту до Краю та здійснення колишньої його мрії, бути урядником польської інституції у Львові.

Учасник

Phone Market 2-3392

PETER W. SMOOK

Українська Друкарня

13 Charlton Street Newark, N. J.

МИХАЙЛО КЛОС
КВІТАР

виготовляє артистично цвіт'яні
прикраси, а спеціально ве-
сільні букети. Щоденно свіжі
цвіти.

Orch. 4-5013 Night Stuy. 9-2418
42 Avenue B, New York City
Bet. 3rd & 4th Sts.

Tel. Drydock 4-8873

D. GULA & E. HUZAR

УКРАЇНСЬКА ГОСТИННИЦЯ

217-219 East 6th Street

Ukrainian Hall New York

WE HAVE THE MOST POPULAR

BRANDS

meet me at

GULKA'S

BAR AND GRILL

DANCING & DINING

225 Springfield Avenue

Newark, N. J.

Tel. Market 2-9732

СВІЙ ДО СВОГО!

FULTON BAKERY

ПЕРШОРЯДНА УКРАЇНСЬКА
ПЕКАРНЯ

3668 Fulton St., Cleveland, O.

Phone Shadyside 2711-M

J. Dobromylsky, Prop.